

உ

சி வ ம ய ம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

நா. கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்கள்

ச ரி த் தி ர ம் .

சென்னை,

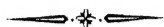
வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்த சபையின்

பி ர சு ர ம்.

1908

விவரம்,
நீதிசிறப்பம்.
வெள்ளையிலுந் துணை.

அத்துவித சத்தாந்த மனோநாபாநம், மாயாவாத தும்ஸ
கோளரியும், சைவசித்தாந்த மகாசபமு மாகிய
யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி
சதாவதானம்
நா. கதிரைவேற்பிள்வள ஆவாகன
சரித்திரம்.

சென்னை யாவாகனின் மாணவராய், சென்னை இராயபட்டினம்
ஸ்ரீபால சுப்பிரமணிய பக்தஜ்ஜனி சபையின்
நிநவாக சபையாரு ள்ளாருவருமாய்
திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலயாரா
எழுதியது.

சென்னை சிந்தாந்தராய், சென்னை
மீவதா கமோக்த சைவசித்தாந்த சபையார்
வெளியிட்டனர்.

சென்னை
ரோகிரஸ்ஸின் ஆசனகரு ததிற
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

நு ன் மு க ம்.

“அசிந்தியமவ்வியக்த மகந்தரூபம் சிவம்பு சாந்த மயிர்ந்தம் ப்ரஹ்மயோ
கம்! ததாதி மத்தியாந்த விரிநேமகம் விபும்பு சாந்தம் ரூபமதபுதம்! உமா
ஸகாயம் பரமேஸுவரம் ப்ரபும் த்ரிஸைசநம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தம்.” என
றற் றொடக்கததனவாக யசா வேதாந்தத்திற் றிரதிபாதிக்கப்பட்ட பரவ
ஹ நீர்மையைத் தனனகததே + நிதுடைத்தாம் மேருகிரி முழகமுள் ஒன்
றைய இலங்காபுரிக்கோ ரெழின்முக்மா யிலங்கும் யாழ்ப்பாணத் துதித்துச்
செந்தபுழ் நாடெங்குநுள் சென்று புறச்சமயக் காரிநனைக் கழந்த சித்தா
ந்த பாணுக்களுட் சிறந்தார் கதிரைவேற் பிள்ளையனுங் காராளனோ அவர்
1860 ன்ருத்திற் றோன் றி 1907 ன்ருத்திற் றரந்தனர். அப்பெருந்தகைக்குக்
சண்ணிமை போன்ற கெழுதகை காண்பாய் விளங்கினார் சென்னை சித்தா
திரிப்பேட்டை வேதாக்கமோத்த சைவசித்தாந்த சபையினர், அச்சபையார்
பச்சிமபுலவகானப் பாவலாய் சைவசித்தாந்த மகாசபத்தின் சரித்ததைக்
கத்தியரூபமாகச் சுருக்கி வரைய அடியேற்குப் பணித்தனர். அப்பணியை
மணியெனச் சிரமேற்றாங்கி யுடன்ற என்னுள்ளத்தெ டும் போவா யென
னைப் பிடரிபிடித் துந்தியது.

பிள்ளையவர்கள் வரலாற்றைச் சிறியேன் வரையத் தொடங்கியதை
யுணர்ந்த அன்பர்கள் தங்கட்கு மாயாவாத தும்ஸ்கோளரி மனமகிழ்ந்து
விடுதல கழிதவகனிலுள்ள கமலபந்தம், இலிங்கபந்தம், இரதபந்தம், நாக
பந்தம், சதுரங்கபந்தம், மயுரபந்தம் முதலிய சித்திரக்கவிகளையும், சிலை
டைக் கவிகளையும், பிறகவிகளையும், சரித்தத்தி னிடையிடையே யின்றி
யமையாத விடங்களிற் புனைக்குமாறு அனைத்தையும் யெனக்கணப்பின்
றேனும், அன்னோர் விழைந்தவண்ணம் யான் செய்யாது சரித்தத்தையுள்
சாலவுள் சுருக்கினேன். எற்றுக்கெனில் அங்கன யற்றின் அத்துவித
சித்தாந்த மதோத்தாரணா சரிதம் வாரிபோற் பெரிதும் விரிந்து பங்குனி
மகத்திற்குள் வெளிவாரா தாகலால், அக்கவி ரத்தனங்களைப் புலியுள்ள கவி
ர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தனியப் பின்னர் பிரசுரிப்பல்.

மதுரைத் தபிடிச்சங்கப் புலவாயிருந்த பிள்ளையவர்கள் பிரிவாற்றா
மைக்காகப் பிரபல வித்வகிரோன்மணிகள் பாடிய பாக்களுள் வேதாக்கமோ
த்த சைவசித்தாந்த சபையார்க்குக் கிடைத்த கவிகளே இந்நூ ல்றுதியிற்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மற்றைய கவிகளை ம-ர-ர-ர-ர, பு-சை பாலசுந்தர
நாயகர் வெளியிகின்றாரா என்று கேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்வெய்தினேன்.

அரிவினுங் கல்வியினுங் சிரியேனாய யான் யாத்த இச்சிறு நூலைச்
சொன்னயமுடைய நன்னயப்புலவர்கள் அன்னம்போற் கொள்வார்களாக.

இங்ஙனம்:

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்.

௭
விவரம்.

இந்நூலாக்கியோ ஸ்ரியற்றிய கதிரைவேல்
சரித்திர சாரம.

எண்ணீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விநத்தம்.

சொல்லுபய கதிர்காமத ஆநா கபபர்
சுதன்கதிரை வேற்குரிசில் தொல்வே ஸாபர்
கல்விமிசு நாவலர்மா ணைக்கி மாட்டுத்
கலைகனெலாங் கற்றுணர்ந்து கற்பின் பிக்க
செல்விவடி வாம்பிகையை மணங்கு சென்னை
செந்தேமா யாவாத திரிபிர மோட்டி
கல்லரிக்குக் கண்டிகைநீ நெனநே நாட்டி
நவையி றுரைத் தரிபிச்சங்க நாடா பாகி. (க)

புத்தமத விருண க்கிப புலவ நாடவர்
பொற்றபைகண் டர்வவைக்குத் தலைமை பூண்டு
பத்திமுறை யேயநட்பா யெனநே நீதி
பதிவியக்க விதிகாட்டி யபபா விற்குச்
சத்தியமா யுற்றவங்க ஸியற்றி யீங்குத்
தரணிபுக முவதானத் சதமு மாற்றி
சித்தியளி நீலகிரி குணூர்க கேகிச
சிவனடிக்கீழ் சேருமொரு சீப்பெற்றாரே. (உ)

உ
சிவமயம்.
நீருக் கீற்றம்பலங்
கதிரைநாயகன் றுணை

சுதாவதானம்
ஸ்ரீஸஸ்ரீ - நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள்
சரித்திரம்.

காப்பு.

தேன்மாமணி திகழுமமலர் த திருவாரெழின் மருமன்
மான்மாமணி மருகன் சபை மருவுஞ்சிவ கதிரை
வேன்மாமணி சரிதஞ்சொல விரிநீருல கத்தே
வான்மாமணி மமமாவருண் மலர்த்தாள்பணிந் திடுவாம்

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

ஆனேறும பெருமானை ரரியேறுங் கரியவனா ரளிக ளேறுந்
தேனேறுந் திருமலரிற் றிசையேறுஞ் சதுமுகனாச் செயல்க ளேற
மானேறுங் கரமசைய மதியேறுஞ் சடையசைய மன்றி லேறும்
வானேறுங் கடவுளர்தம வாழ்த்தேறுஞ் சிவனடியை வணங்கு வாமால்.

உமாதேவியார்.

எத்தேவர் செய்தொழிறகு முதற்பொருளா யிலங்குமற விறைவ னார்க்கும்
வித்தாகி யிருபொருளை விழைநதளித்தப் பொருளாக விளங்குந் தேவி
சித்தாய பெருமாட்டி சிவகுணை யுவநதளித்த செல்வி யென்றுஞ்
சித்தாந்த வொருமுதல்வி சிவகாம சுந்தரிதான் சிந்தை செய்வாம்.

வநாயகர்

நாரணனாருருமாற்றி நல்லரவா யோகிருந்து நண்ண வண்ணேன
பூரணப்பே ருருவளித்துப் புகழ்ருந் புண்ணியத்தைப் புனித மிகக்
வாரணககே தன்னவேண்ட வனத்தனைய நமையின மளளித் தாயமுன
வாரணமாய வந்ததனி யத்துவித் வரு மபொருளை வணங்கி வாழ்வா ம

கப்பிரமணியர்

ஒருமயிலே வலத்தானே யொரு மயிலே யிடத்தானே யுருகை வேண்டுந்
திருமயிலே யளித்தானேச சோ மயிலே பதினானேச சிந்தை செயலோன
றருமயிலே தந்தானே த தி மயிலே வளாககானே த களிரகத் தோகைக்
கருமயிலே யூவானே க கர மயிலே த தரித்தானே க கருத்துள வைப்பா ம

சமயாகாரிய கவாமிகள்

சோபூத்த காழிநகாச சிவஞான சம்பந்தா திருத்தாள போற்றி
காபூத்த கடன வித்த கவிஞாபு கரசரது கழல்கள போற்றி [ற்றி
போபூத்த சிருத்தொண்டக் தொகைவி ரித்த பெரியவாத ம பூக்கள போ
யோபூத்த மாணிக்க வாசுஞ ரிணையடி க ளெனய ம போற்றி

சந்தாகாரசாரிய கவாமிகள்

சிவஞான போதஞ்செய திருவெண்ணெய் மெய்கண்ட தேத்தாள போற்றி
சிவஞான சித்தியளி சித்தாத்தி யரு நாத்தி சிவன றள போற்றி
சிவஞான மறைஞான திருவாரண மெய்யவினைத் திருத்தாள போற்றி
சிவஞானப் பிரகாசஞ் செழித்த புமா பதிக்குரவன் செந்தாள போற்றி

வக்ஞியா குரவர்

செந்தமிழ் மணியே போற்றி சிவமௌ றரசே போற்றி
யிந்தமா நிலகதி லுள்ளோரக் கெநில நட பாவி னுண்ணை
தந்திட புற்ற வெநகை சகரவா சகனே போற்றி
கந்தவேள சபைக்கு நாச கழிவைவேற குரவ போற்றி

நூல்.

கதிரவேலா காசினி கண்டது.

அகண்டாகார நித்த வியாபக அழகசோதிப் பிழம்பாகிய அமலனுடன
அப்பிறறண மையென அபேதமாயிலங்கும அம்பிகையின் அருளமுதுண
டோன அருடபாகுகளை யணிந்தொளிருந் திருக்கோணவரையுந் திருக்கே
தீசமுந் திசுழப்பெற்றதாய், சிங்காரவேலா துட்கநமகோயிலக் ளெய்சுணு

பள்ளியிலமாந்து பண்டிதராயது.

பிறையென வளரும் பிள்ளைப்பெற்றமான புளியிலுமரும பருவமொழ
றதை நாகப்பாக்கண்டு நனியுயப்பெய்தித் தந்தவடபெற்றதைச் சைவவித்தியா
சாலையில் அமர்த்தினா. அவனை எங்குருந்தா அந்த மு இலக்கிய விலக்க
ணங்களை யுட்கை கொல்கக்கனிமென வுணராதன , பின்னா, பிறைமதி
சுடிய விறைவற புன யுங்கறையி லாடரியாப ல கனநகதுர்க்குந தீக்கை
கள் பெற்று, நல்லூர்தோன்றிய நாலுராசீடரு அந்த யாழ்ப்பாணத்து
நல்லூர் - மகாவித்துவான், தியாகராசப் பிள்ளையவர்கள் முதலியோர் மாட
டுத் தொல்காப்பியமாக் இலக்கணங்களையும், சங்கநூல்களையும், தருக்கசா
திரங்களையும், சித்தாராச சாத்திரங்களையும், வடமொழிக் கிரந்தங்களையும்
செவ்வென கற்றுணர்ந்து, நல்லூர் - சதாசுவப்பிள்ளையவர்கள் என சமீபக்க
பு தெளியப் பெற்றனா, பகிண்டட்டாண்டுள பாவலரும் நாவலரும் பா
வுமபண்டித சிரோனமணியாய் கைமுகு மேத்த விலங்கினா

இல்லறமாம் நல்லறமேற்றது.

கறந்தாமதிகுபு காளிடாங்கதிரைவேறபெருமான “இல்லறமே வாழ விலுக்கு முயாகதிகும விததுமா துறவறத்தின் வேருமாம்” எனலும் ஆணமொழியின் உள்ளககிட ககையக களளமறகதிறர் கவிஞர் பெருமாளுகலான தம்பதிவந்த (கோவிந்த) இளை யலுங் குண க்கோன கோதிலாத தவததுதித்து, அரிவில அயன ிறவியையும், கடில டமீனையும், கவினில சரூட ியையும், கருணையில காம ட யையும் ஒத்திருந்த வடிவீரம் பிகை யெனலுட சமுமராககோதையைக் கணிந்தளித்தோர் களிப்பக் கல்யாணஞ்செயது, கோகிலா இவ்வுறத்தை நீதியுடனாறி வந்தனா அவர்கு நவலகயாககரசியே யிறறையோருருக்கொ இ வந்தாலோட ஓ பெணமகவு செனித்தது அததிருக்குழவிகுச சிவனாளுமபிகை யெனலு றீரிய பெரளித்தனா கூரியமகியினா

செனலோ சோந்து செந்தமிழ் வளர்த்தது.

செச்சையப்ப னிருதானை யுசியிலணிந்து, பச்சம் புலகான நகர்தில பைந்தொழியா டுனிதுறை தளம்பெருவாழவை அநாடியபாடையில விழந்து மதிமயங்கி யிருந்த பெருகுணனியப் பயன்கள் செனனையமபதிக்கு வலித்தன செயவிளம் பரிதியெனச் செனனை சேந்த செவ்வளம் பாரசெநாச்செவிலிகள் செட்டம் ஸ்ரீஸ்ரீ - சடாபகி நாவலரிடந் கெழுதகைந் புகொண்டு, அவ பால் அவனான மழிக்குஞ் சிவன் னபாடியப் பெற்று, அததிருப்பாட்டிசுதின உணமைகளை யுள்ளங் க நெல்க்களை போ லுணர்தனா அதுகாலே அத்துவித்தததார்த போதகாரியிராய ிறங்கிய “வைதிகைச சித்தார்த சண்ட மாருதம்” ஸ்ரீஸ்ரீ, சோமசுந்த நாயகரவாகளபாலும் அன்பு பா டடிவந்தனா ம தொரு பாகனும் வேச நாயகன் பாத்பதமங்களைச் சித்தசுகிருதகிப்பததி மலாதுவி பராவும் சிவ வேடந் கரித்த தவவேடத்தார வேண்டுக்கோடபடிச் சிவக்கேத்திராலய மகோறசவவிளக்கம், திருஞானசம்பந்தமுாததி கவா கள் சரிதவசனச் சுருக்கம், ஏகாதியுபராணத்திறகு அருமபதவுரை முதலியன முதியோர் புகழ்வு கதிரைவேறபிள்ளை யவர்களா வியற்றப்பட்டன

இவையிறறைக் கண்ட கறவரும், மறவரும், மறவரும் வெற்றி வேறபோற்றுங்குற்ற வர பெருவரையடை து “குறுமுனியே இக்குவல யகதுறாவுன் விளங்குங்குண்களுதே” த முக்கட லையுடை தவப்பேறே” செந்தமிழ்ணங்கிலுக்குச் சிறந்த சுதாகள் பருளுளரேனும், அவர்கள் அன னையங் கன்னிக்கேற்றன ஆற்றினரிலை அபிராட்டியி னகமுபப்ப அரும்பே ரகராதியொன ருக்கல் வனமே.” என்று விழைந்து பனமுறை கோடப், அவாதம் விழைவதை தழைப்பானுன்னித் தாளாண்மை க்க வேளாள தம்புழப் பேரகராதியொன்று தம்புநாட்டிற் குபகரித்ததுத் த

முத்தாய்க்குத் தலைமகனா யிலங்கினர். அவ்வகராதியின் அருமையைப் “பூவி
லிடை கடையாதி யெழுத்தின்முன்பே ருறப்பதித்த புத்த கங்கள் - யாவு
மிடை கடையெனவே யாழப்பாணப் புலோலிநக ரினின்மா டீர்த்தி - பாவு
புதுச் சந்தியா னருட்கதிரை சுவற்புலவன் பதித்த மேனமை-மேவுமகரா
தியிதே முதலெதன் டிதன்பெயரே விளக்கு மன்றே” என்று தஞ்சை,
சதாவதானம் பிரமஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் புகழ்ந்தமை காண்க.
பிறரும் ஐயர்மொழியை மணியெனவணிந்தனா. அதிவீரராமபாண்டியரரு
ளிய கூடம்புராணத்திற்கு உரையுங்கண்டனா கண்டிகையணிந்த கதிரை
வேலர், பின்னர்பின்னையவர்கள் முற்றத்தூற்த முனிவா பெருமானும் பட்
முனத்தடிகளா புராணத்தை முன்னொருவர் முதலூர் சிந்தியாது மொழி
ந்தமையால், அப்புராணத்துள் முதலூர்மு முரணாகக் கூறும் பாக்களை
நீக்கி முதலூற்றமுவிப் பாபாக்கள் பாடிச் சோதனா பதிப்பித்தனர். அதி
லெம்பெருந்தகையியற்றிய செய்யுண்டை கச்சியப்பமுனிவா செய்யுண்
டையைக் கடுக்கும்.

மாயாவாத மருள் மாய்த்தது.

இங்ஙனம் வண்டிழ்க் கன்னியின் தண்டமிழ்ச்சுடர்களுட் டலைமை
வகித்தது, முன்னறத்தை முாணதிற்பற்றும் வேளையிற் சூனாநாயகர் வேளை
வணங்கும் வேலை விளித்தது “கந்தனைக்கருதுங் கதிரைவேலே! எமதுயாக்
கை வீக்குற்ற விக்கால் நாரணனரியாக் காரணனருளிய ஆரணத்திற்பறைப்
பூரணமாயுணரா நாம்பிரமமென்னும் வேம்பொத்த சோம்பர்கள் சைவநிந்
தனை புரியா நிற்கின்றனா. அம்மட்டிகளின் கொட்டங் குறைப்பதுங்கட
ளும்” என்ன, அவ்வமுதவாக்கைச் செவிமடுத்த என்னியர் “மறைகணிந்தனை
சைவநிந்தனை பொருமனமும” எனனும் நன்கியெம்பெருமான் பந்த மறுக்
கும் வார்த்தையைச் சிந்தித்துச் சிந்தாநிரிப்பீட்டையிற் புலனயாம் என்
னுந் தீக்கரிகள் குழுவில் அரியெனப்புகுப் பொறித்த வினாக்கட்டு அன
னோர் விடையளிக்காது அவைகலைத்தனா, மற்றொருநாள் காசி வாசி - மகா
வித்துவான் சித்தாந்த ிடம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி செந்திராதிகவாமகள் அக்கிரா
சனத்தின்கீழ் நிக்கதோர்சபை தக்கவாகளாற் சேர்க்கப்பட்டது. அப்பேர
வையில் அத்துவிதஞ் செழிக்கவந்த அரினா தருக்கநெரி பிறழாது சுருக்க
மாக்கக்கடாவிய வினாக்கட்டுச் செவ்வனிறை யிருக்காது விழித்தனர்வேதாந்
திகள். அதைக்கண்ட அக்கிராசனர் முக்கணனா முழக்க மக்களுய்யவந்த
மாதவப் பெருந்தகைக்கு “மாயாவாத நுமீச(காளரி”யென்னும் மாண்
பட்ட மளித்தனர். இலக்கிய இலகணத்தருக்க நூல்களில் வல்ல புல
வர்களும் புலோலிப் பிறந்த புண்ணியனைப் புகழ்ந்தனர். அவ்வெற்றி
யைக்கேட்ட செற்றப் பராநாயகாக்குற்ற கதிபேருவகையை பிண்ணிலிரிக்
கிற்பெருகும்.

ஆரணி சமத்தான வித்துவானுயது.

நாமபிரமமென்னும் நாகங்கட கிழியென இலங்கிய பிள்ளையவர்களின் வெற்றியைக்கேட்ட பெற்றிக்குத் ஆரணியரசா எமதாசிரியப் பெருந் தகையை பழைத்துச் சைவமணியே! நாம்சமத்தானத்துக்குத் தாங்கள் வித்துவனாய் விளங்கலவேண்டுமெனக் களங்கம் லாவுங் கொண்கிறைத் தனா அவங்ளையவரகம்கிழ “நாம்சமத்தானத்திற்கு வித்துவானாய் விளங்குவல்” என வித்தகா விடைவிளம்பப் புளகம் போர்த்தனை தீர்த்தனைப் போற்றுமேந்தல் அன்றுதொட்டு அச்சமத்தானமடைந்து அரசன் சீரூர கடகும், பிறாக்கும் அந்த டி இலக்கிய இலக்கணங்களை அறிவுறுத்திவந்தனா அஃதங்ளனமாக அவண்போருநிதம் அத்துவிதமெனப் பத்தியற்கு மாயா வாத்ததை ஓயாமற்போதித்து வாத்த ஓர் சாத்திரியாரிடம் பத்திரியா வ்வெனப்பணியும் மாயாவாத துமச்சகோளரியை வாதிப்பான, மன்னனவிடு ப்ப, அத்திருப்பணிகளை அவனிதோன்றிய எமதையா சாத்திரியார் நாத்திகக்கொள்கையை நாத்திகைக்குள்ளேய், அன்னவாக்கு அத்துவித இலக்கணத்தை யறிவுறுத்தின, அஃதை நேரிதகண்ட அரசரால் எங்குருநாதாக்கு “அத்துவித சீத்தாந்தம்நோத்தாபணம்” எனனும் அரிய பட்டம் அணியப்பட்டது.

பூதிமாட்சி புகன்ற மேனமை.

மாயாவாத துமச்சகோளரி, ஆரணி நகரச் சைவத்தான வித்துவான, அத்துவிதசித்தாரத்த மதோத்தாரணா எனனும் பட்டங்களைப்பெற்றுப் பலப்பல விடங்களிலுற்றுப் பிரசங்கம் மிட்டுநின்று சைவ வான்பயிரோம்பச்செய்து வருங்கால் அவரியற்றிய சைவபூடணசந்திரிகையில, அரிமேற்றியிலுங் கரியவன்றரித்தல் கண்டுகைநீற்றென்பது ஆழ்வாராதிகள் உள்ளக்கிடங்கையென்றும், அதற்குக்கரியாக “சரியமேனி சைவவளிபற்று சிறிதேயிடுமபெரிய கோலத்தடங்கண்ணன் வண்ணோ பெருமானறனை-யுரியசொல்லாவிசைமலைக னேத்தியுள்ளப் பெற்றேற-கரிய துண்டோவெனக்கின்று தொட்டு ினியென்றுமே” எனனும் பிரபந்தச்செய்யுளை மேற்கோளாகக் காட்டி மணகுரியிடையில உண்டாயதென்றும்வரைந்துமுற்றிலுங் குற்றமென்று அழகியமணவாள இராமாதுலு ஏகாங்கியாரைத் தலைவராகக்கொண்டு வாதிக்கவெழுந்தனா வைணவர்கள், பிள்ளைப்பெருமான ஏகாங்கியார்க்குப் பின்னிடாது பிரமணமுதை பூதியணிகப் புண்ணிய மூத்தியெனப் பிரபந்தத்தினின்றும், வண்ணவுடைகள் எண்ணிலகாட்டிப் பிரசங்கவாயிலானும், பத்திரிகை வாயிலானும் நிறுவினா.

இவவிவாதம் மூன்றாமதிகாலம் நீண்டது. இறுதியில சென்னை வேணுகோபாலசுவாமி அரங்க மண்டபத்தில், அத்தியாசசுரம் பாலசரஸவதி ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானந்தசுவாமிகள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஈட்டிய மாபெருங்

கூட்டத்தில், ஆயிரக் கணக்கான வித்துவனுனர்களின்முன் அத்துவிதத்திற்
தாந்தி வேதாகமபுராணேதி காசங்களையும், திருவருட்பாக்களையும், திரு
வாய்மொழியையுந் சமுலிக் கண்ணன் கண்ணுதலடியாரென்றும், அவர்
அக்கமணியையும், அருநீற்றையும் அன்புடன் அணிந்து இன்புட னொழுகு
கின்றனர் என்றுங் கனவை விதானத்திலுள் கள் மாரிபொழிந்தாலென்ன
உபநியாச மாரிபொழிந்து, உண்மை யடியவர்களை யுவகைக் கடலிற்றோய்
த்தனர். பின்னர் பிள்ளையவர்கள் சைவபூடண சந்திரிகையில் விட்டுணு
வியூகி ருத்திராக்க தாரணரென்பதற்குப் பல பாசங்கள் நாலாயிரப் பிரப
ந்தத்திலேயே திரட்டிப் புனைத்து அதனை இரண்டாமுறை யச்சிறுத்திச்
சென்னை செங்காங்கடைப் பந்தரில் மகாவித்துவான புரகை ஸ்ரீமத்பால
சுப்பிரமணிய முதலியார், எம். ஏ. அவர்களைச் சபாநாயகராயமர்த்தி யரங்
கேற்றினர். இஃதுடன் வைணவ விவாதம் முற்றுப்பெற்றது.

விண்ணொழிந்தி விபூகி ருத்திராக்கதாரணரே யென்று நிறுவி வெற்றி
யுற்றபின்னா எமது பற்றிலார பவநசிக்குஞ் சிவநிபிப் புராணத்திற்குச் சிற
ந்த விருத்தியுரை விளக்கினர்; தடங்கருணைப் பெருங்கடலாய யிறையுட
னிரண்டறங்குலந்த அடியவர் திருச்சரிதங்களைக் கேட்போர் மனங்கனிந்து
ருகப் பிரசிங்கித்து வருவாராயினர். அதுகாலை யவாக்கோர் சேயுதித்துச்
சேயடி சேர்ந்தது. அஃதுஞ் செவ்வே ளருளாமெனச் சிந்தித்துச் சித்தார்
தஞ் செழிக்கச் சிறிதுந் தளர்த்தாரில்லை.

ஆவினன்குடி யாத்திரை செய்தது.

அரியும், அயனும், அக்கினியும், அவனியரசியும், ஆவும், ஆதித்தனும்
அருந்தவன்செய்து அறுசமயக்கடவுளை யருச்சித்துப் பெருத்தனரிய பெரும்
பேரமை பெற்றதும், மலர்தலையுலகில் மன்னும் மரகதமபூரன் மாத் தலங்
களுட். லையாய் மருவுவதும், கலிவிக்க விக்காலத்தினுங் கண்டு தொழு
வோர்க்கு வேண்டிய வரங்களையருள வல்லதூஉமாய் டமுநித் தலபுராணத்
துக்குப் பதினைந்து நினத்தில் எம்பாவல சிகாமணி விருத்தியுரை வரைந்து
பதிப்பிக்கச் செய்தனர். அஃதைப்பதித்த பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் ிந்தி
த்தவண்ணம் படிநிப்பதியிலேயே வெளியிடக்கருதிச் சென்னையினின்றும்
வெளிக்கிட்டனர்வேலர். அவர் ஆவினன்குடியை நாடிவருவதை யவணிரு
ந்த அந்தணரும், அடியவர் குழாங்களும், அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களும்
அறிந்து அறிஞரை எதிர்கொண்டழைப்ப, எங்குருநாதர் அன்னவர்களுடன்
பன்னிருபுயாசலப் ப்ரமனார் பொன்னிறக் கோயிலைச் சென்னையுற வணங்
கித் திருக்கோயிலுட் சென்று பெருமானையும், பெருமாட்டி களையுந் தரிசித்து
ஓர் கிலயத்திருந்தனர். மறுதினம் மாயாவாததும்ச கோளரியால் பழிநித்
தலப்புராணத்திலோர் சருக்கஞ் சித்தாந்த நயத்தோன்ற பிரசிங்கிக்கப்பட்
டது. அப்பிரசங்கமுதைச் செவிமாந்த சிவனடியார்கள் சித்தார்த்தமணிக்குப்

பரிவட்டங்கட்டிச் சர்வ வாத்தியங்கள் முழக்கத்துடன் அவரைக் கிரி வலஞ்செய்வித்து, வாழ்த்தி, யோகமூர்த்தியாலயத்துக் கழைத்துச்சென்று, அறுமுகத் தண்ணலார்க்கு அருச்சுனை செய்வித்தார்கள். மாதவப்பெருந் தகையும் அகத்தொளிருங் குகத்தேவைக் குனிந்து வணங்கிச் சந்திவிட்டு முன்னிருந்த மந்திரத்திற் றங்கி, அடியவர் வேண்டுகோட்படி அவண் ஐந்துநாள் வதிந்து சென்னை நண்ணிச் செவ்வனை வாழ்ந்திருந்தனர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மாண்புலவராயதும்

புத்தமதப் புன்மை விளக்கியதும்.

பழனித்தலத்திற் பரிவட்டந் தரிக்கப்பெற்ற பண்டிதர் கோமான் திரி புர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளும், குன்றமெறிந்த வென்றி வேலரும், தவத் திற்கதித்த அகத்தியனாரும், கணக்காயர் மைந்தருங் கண்ணித்தமிழ் வளர்த்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் புலவமணியாய், எப். ஏ. பி. ஏ. வகுப்புக்குச் சோ தனைக் கர்த்தராய்த் துலங்குங்கால், தூவடியார் பலர்சேர்ந்து அவர்பால் அணைந்து “அன்புருவாய ஐய! சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினராய் வே கோடி கணியித்தந் திருவருளையே திருமேனியாகக்கொண்டு, திருமறைகளை யருளிய சிவபெருமானிடந் தீக்கைப்பெற்றுச் சிவஞானபோத உண்மையரி ந்து சிவமாய் விளங்குந் திருவாதவூரராதி தினசரர்களான் விலக்கப்பட்ட புத்த விருளிற் புண்ணியக் குறைவாற் சிலர் நண்ணிப் பித்தந்தலைக்கேறிப் பத்திகெறி கில்லாது, முத்திசேர்ந்த முதியோர்களையும், அவர்க்கன்பு பூண் டொழுகும் அடியவர்களையும் எள்ளி நகையாடுகின்றனர்; அவர்கட்கு நல்ல றிவுச் சுடர்கொளுத்தி யாளாவல்ல அறிஞர் தேவாரேயன்றி வேறியாவர்” என்று விண்ணப்பித்தனர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஆரணிநகர சமத் தான வித்துவான் அன்றிரவே “புத்தமதகண்டனமென்னு மோர் புனித நூலியன்றி, ஆறுதினத்துக்குள் அச்சவிமானமேற்றி, அனல்பட்ட அத்தியை அங்கம் பூம்பாவையாக்கிய அருளற்புகம் நிகழ்ந்த திருமயிலாப்பூரிலே, பிரம மகோற்சவகாலத்திலே, பிசுநாடன மூர்த்தி யுற்சவத்தன்று அரங்கேற்றஞ் செய்தனர்; சென்னை இராயப்பேட்டை பௌத்த ஆச்சிரமத்தின் பாங்கர் பெரிய பாணையத்தம்மன் பெரியமண்டபத்தில் அரியதோர் உபநிவாசமுள் செய்து புத்தமதத்திற் றத்துவ மின்மையை விளக்கினர்.

வேளாளர் வருணம் விளங்க வுரைத்தது.

அடுத்தினம் சென்னை விடுத்து இறைவன், இறைவி, இளையோன் இவர்களாற் புரக்கப்பட்ட மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்துக்குச் சென்றனர். அவண் காராளரை மன்னர் பின்னரென்றும், அங்குள்ளே கிடண்டு கூறுகிற தென்றும், அதனைப்பூட்டி நான்காம் வருணத்தாரென்று அச்சிட்டனர் ஆறுமுகநாவலரென்றுங்கூறும் வருணநிந்தாமணி விடயமாகப் பலப்பல விவாதசபைகள் சேர்ந்தன; அவையிற்றில், காலமெல்லாங் காமனைக்காய்

ந சோமசுந்தரனைச்சோந்த சுத்தராம் ஸ்ரீஸூரி, ஆறுமுகநாவல பெருமானை யிகழ்த்தனா உண்மை உணரார். அவ்வசை வாசகங்களைக்கேட்ட அவர் மாணவரின் மாணவராய் அருந்தவப் பெருந்தகையார் அங்கயற்கண் ணம்மை மன்றல் மண்டபத்தில், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும், நிற மொழிகளிலும் வல்ல சங்கப்புலவர்கள் ஏங்க “வேளாள நானகாம் வருண ததவறே” என்று சுமாரி-மணிகாலம் உபநியசித்து, வைகறை யெழுந்து வைகையில் மூழ்கி, அறுபான்றான்து அருளாடல்கள் புரிந்த அழகனையும், அங்கயற்கண் ணங்கைபையும் அங்கமுற வணங்கிச் செனைசோந்தனா, சேர்ந்ததும் செயற்கரிய செய்து சித்தார்த்தமுத்திசேர்ந்த சிசுக்கிழாராதி பெரியோர்கள் திருவருளால் கிருவாய்மலர்த்தருளிய அருணால்கட்கு முரணாக வேளாளரை வைசியரெனவகுக்கும் தாலிலும், அதுனைச் கிருதியா தும், கண்ணுறாதும், பண்டிதர்கள் பாடிச் சூடிய சாத்துகவிகளிலும் மலிர் துகிடந்த மாசுகளை மணிகடற் சலவும் மாநிலவரைப்பிலுள்ள மற்றவர்கள் கண்டு மனமகிழப் பத்திரிகையிற் பிரசுரித்தனர்.

புராணமுரைக்கும் புண்ணிய மேற்றது.

அவர் கல்வியாற்றலை யறிந்த ஸ்ரீமத - பாரசுப்பிரமணிய முதலியார் எம். ஏ. திருமயிலை மகாவித்வான சண்முகம்மிள்ளை முதலிய முதியோர் விழைந்தவண்ணம் வித்தகர் வடமொழிக்கடலையும், தென்மொழிக்கடலையும் நிலைகண்டுணர்ந்த சிவஞானசுவாமிகள் மாணவருட் டுந்த ஸ்ரீமத-கச்சி யப்பமுனிவா பச்சைமயூர னருளாற்பாடிய தணிகைப் புராணத்தைத் தன புகிகள்வாழங் கணபதியாஞ்சென்னைக் கந்தசுவா யாலய வசந்தமண்டபத் திற்பிரதி ஆதிவாரத்தினும், சிந்தாநிரிப்பேட்டை வேதாகமோக்த சைவசித் தாந்த சபையடியவருள் ஸ்ரீமந்-வேதாசலமுதலியார் விரும்பியபடி விளங்கி னையானருள் பெற்ற பரஞ்சோதிமுனிவர் பாடிய திருவிளையாடற் புரா ணத்தையும், சுந்தனருளாற் கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் அருளிய கந்த புராணத்தையும் முறையே புதுவாரத்தினும், சனிவாரத்தினும் பிரசுங்கித்து வருவாராயினர். இப்பிரசங்கமுத லுறஞ்சுவையை நுகர்ந்தோர் நூலா ராய்ச்சியில் மிகுந்த னுண்ணறிவாளரே.

அருட்பா மேன்மை அவனியில் விளங்கியது.

இவ்வண்ணம் மாயனிமம் புததவருள் விலக்கிய சேயவிளம்பரிதியாம் மாயாவாத தும்ச கோளரியின் கீழ்ச் செந்தமிழுலகம் ஸ்ரீவழைச்சு கண்ட போலிப்புலவர்கள் பொருமற் பொருமையால் புதுச்சந்திரியனைப் போற் றும் புலோலிப் புலவரேற்றின் புகழொளியைச் சிறுக்கப் பலச் சூழ்ச்சிகள் செய்தும், அவை பயனிலவாயின. பின்னர், பின்னையவர்களை யாழ்ப்பா ணச் சிங்கமென்றும், சைவம் வளங்குஞ் சம்பந்தமூர்த்தியே சம்பந்தங்கழி க்க நாகப்பர் சுதரா யுற்றனரெனறும், சோமசுந்தர நாயகர்க்குப்பின் சுத்தா

த்துவித சைவசித்தாந்தத்தைச் செழிப்போரில்லையென வாழிய எங்களுள் ளங் களிதுளும்பச் சோமனார் சென்றார் சூரியனார் தோன்றினர் என்றுலக முரைப்ப உதித்த கதிரைவேலென்றும், சைவசித்தாந்தக் கோட்டையைத் தகர்க்கவரும் புறச்சமய வீரர்களின் பிரங்களைக்கொய்யச் சைவபூடண சந்திரிகையெனும் பாளாயுதத்தை நமக்களித்த நாயகரென்றும் பலவாறு போற்றிய பண்டித ரத்தனங்கள் வினையத்தான் நஞ்ச நெஞ்சினர்களாகி “சென்னையிலுள்ளார் பலர் வடலூரரை வள்ளலாகவும், அவர் பாக்களை யருட்பாவாகவுங் கொண்டுள்ளமையானும், அவரோடு நேரில்வாதித்து அவர்பாக்க ளருட்பாவாகாதென நிறுவினர் ஆறுமுகநாவலராகலானும், அவர் மாணவரின் மாணவர் அத்துவித சித்தாந்த மதோத்தாரண ராகலா னும், அவர் தொகுத்த அகராதியுந் அருட்பா என்பது திருமுறையே யென அறைகின்றமையானும், விவாத சபைகள் சேர்த்து இராமலிங்கபிள்ளையை யும், அவர்பாக்களையும் மருட்பிரகாசபொள்ளலென்றும், மருட்பா என்றும் மனமகிழ்ந்துரைக்கும் யாழ்ப்பாணிகளைத் தாழ்த்திக் கூரின் எதிர்வேலில் லாதுலவுங் கதிரைவேல் நம்மைக்கண்டிக்க வெழுவர், சென்னைச் செல்வர் கள் மாயாவாத தும்சுகோளரிக்கு மாற்றலராய் விடுவர்கள்” என்னும் வஞ்சயோசனைகளை நெஞ்சிற்றாங்கி முல்லாவீதியில் ஓர்சபைசேர்த்து எங் குருநாதனையும், அவர் பரமாசாரியரையுந் தாழ்த்து, இராமலிங்கபிள்ளை பாட்டை யருட்பாவென்றும், ஐந்தாம் வேதமென்றும், அவரை ஐந்தாங் குரவரென்றும் உபந்நியசித்தினர். அக்கரப்பிழையின்றி யறைய ஆற்ற வில்லா மக்களை யோர்பொருட்படுத்திக் கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள் எதிர்த் தாரில்லை, பின்னர் அழுக்காறுடையார் செந்தமிழ்க்கல்வி நிரம்பப்பெற்றசித் தாந்த செல்வர்களைக்கொண்டு திருமுறைகளைத் திருவருட்பா வென்போர் தீமையிற் றிறந்தோர் என்று பிரதிபலிக்கச் செய்யின் பித்தமதமெனப் புத்த மதத்தைப்பேசிய புலோலியார் தாமதிக்காது வாத்தத்திரு வருவர் என்றுத் தேசித்து, மகாவதிவான் ஸ்ரீமத் - ஆலால சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாலேகி “சுந்தர! புறச்சமயக் களைகளை யறக்களைந்து சொல்லரிதாந் தணிகைப்புரா ணத்தை நல்லிசைப்புலவர் முன் னாயிற்றுக்கிழமைதோறும் நன்னயமாகப் பிரசிங்கித்துவரும் கதிரைவேலையே வல்லவரென்று வந்திக்கின்றார் பலர், அவரின்னுஞ் சின்னாளிவண் நிலைப்பரேல் நமது வித்துவப் பட்டங்கள் செத்துவிடு மென்பது சத்தியம். திருமுறைகளைத் திருவருட்பாவெனல் பெருமையல்ல வென்றும், வடலூரர் பாக்களையே அப்பெயரா லைழக்கப் பட வேண்டு மென்றும் தாங்கள் உபந்நியசிப்பின் கணக்கர்பாக்களைக் கறை ப்பாக்க ளெனக் கழறுங் கதிரைவேலைத் துதிப்போரும் பிணக்குறுவர். சங் கப்புலவருந் தன்னாடுசேர்வர்” என்றியம்ப உரையாசிரியர் உற்றுநோக்கிப் “பற்றறுக்கும் ஈற்றையணியும் நற்றவம் வாய்க்கப்பெற்ற இவர்களே இறை யருள் கொழிக்கும் முறைகட்குக் குறைகூறத் தொடங்குவரேல், சிவ நெறியாந் தவநெறியைச் சேரும் புண்ணியங் கைவரப் பெறுக்கைதவர்

கள் அருட்பாவை நித்தியா தொழிவரோ கலியின் வலிமையே வல்
மை" என்றுன்னி வந்தவர்கட்கு முகமன் மொழிந்தாற்போல "அருட்
பாவி நருமையை அன்பர்களிக்க உபநியக்ஞதும்" என்றிசைந்து 38
தாதிரிப்பேட்டையில் பந்தமொழிக்கும் பன்னிரு முறைகளின் மென்மை
களைப் பண்டிதர் வியக்கப் பிரசங்கித்தனா. புண்ணிய அல்லாப் போலிப்
புலவர்கள் தேவாராதி திருமுறைகளின் பெருமையையே சுந்தரர் பேசின
ரன்றி வடலூரா பாக்களின் மாண்பை மனமகிழ்ந் துரைத்தாரில்லை என்று
வீசனித்து,

“இலகா விருளலகை போலிகலே பேசு
முலகா யதன்பா லுறாதே-பலகாலுந்
தாம்பிரமங் கண்டவாபோற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே
நான்பிபம மென்பவர்பா னண்ணாதே-பூனறனக்குக்
கொன்றிடுவ தெல்லாங் கொலைபல்ல வென்றுருநித
தென்றுமற மேதெய்வம் மென்றென்று-வென்றிப்
பொறையே ஸ்யனுப்புத்தன பால்லாத ன்சொன
பிறையே விரும்பி விழாதே-பிறைமேவி
வாழ்பவர்போன் மண்ணுலகின் மன்னுமுறோ மரிப்பித்துத்
தாழ்வுநீனை யாது துந்ருனகற்றி-யாழ்விக்கு
மஞ்சு மடக்கு மதுமுத்தி யென்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழிமருவாதே-செஞ்சொலா
லாதிமறை யோது யதன்பயனென் றும்மரியா
வேதியர் சொன் மெய்யென்று மேவாதே-யாதியினமே
லுற்றதிரு நீறுந் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே-நற்றவஞ்செர்
மேவடமுடன் பூசையருண் மெய்க்கொன பால்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே-நீட
வழித்துப் பிறப்ப தரியா தறனைப்
பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே.”

என்று பெற்றான் சாம்பானுக்கும், முள்ளிச்செடிக்கும் முததியருளிய
உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அருமைத் திருவர்க்கை யொருந் திது
மோராத மாயாவரதிகள், வைணவர்கள், புத்தர்கள், வேளாளரை வைய
ரென்போர் ஆகிய இன்னவர்களுடன் கலந்து, பன்னிருமுறைகளையும், பர
மாசாரிய சுவாமிகளையும், நாவலர் பெருமானையும் தூடித்தனர்.

சைவத்தினமேற் சமயம் வேறில்லையென்றும், அச்சமயாசாரிய சுவா
களை ஐைக்குருக்களென்றும், அவர்களருளிய பாக்களை திருவருட்பா
என்றும் பிரசங்கவாயிலானும், பத்திரிகைவாயிலானும், புத்தகவாயிலானும்
கரதலாமலகம்போற் காட்டிய வைதிகசைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர நாயகரவர்களாற் குறிக்கப்பட்ட சென்னை சிந்தா

திரிபுட்டை வேதாகமே கத சைவ சதாரத சபையா அருடபா நிந்தை யைக்கேட்டுச் சரியாது புலவரேற்றை யடைந்து “நஞ்சைப் தாபகருந தலைவருமாய நாயகரவர்கள் நம்பனடி நஞ்சு பின்னா நாவலமணியாய தங்கனையே தலைவராகக் கொண்டுள்ளோம், சென்னைக் கணுள்ள சிலா முன்னிரு வினைபால் பன்னிரு முறைகளைப் பணடைக் காலந்தொடங்கிப் பரனடியாரர்களான வழங்கப்பட்டு வருகிற திருவருடபா எனும் பெய ராலழைப்பது பாவமென்ப பக நது பாவத்திற்குள்ள கின்றனா. கற்றோர் அல்லாத மறையோர் அவர்தம் உபாயமுறைகளை மெய்யெனக் கொள்ளு வண்ணம் திருமுறைக்குத் திருவருடபா என்ற திருப்பெயர் உதானது தொ டி ஆனன்றோர்களான வழங்கப்பட்டு வருகிறதைப் போதித்தல் வேண்டு” மென வேண்டினா. அடிபாக்க களியவன அடியைப் பேணும் மீடியிலலா சபையாரை டோக்கி “யங்மனே செயவல்” எனும்மரிய விடையளித்தது அன்று உதாட்டு அருடபா என்பது திருமுறைமேய் மயனறும், மருடபா என்பது முக்குண வயத்தான முறைமறாதறையும் இக்காலப் புலவராக களே மெய்னறும் பசுமாததாணி போற் பாடகண்டததி னாட்ட விரதக் கொண்டனா பித்தாகிரிபட்டை யினும், பிறவிடங்களினும் கூடிய விவாத சபைகட்டாறு உசென்று தறம்பலத்தாட்டு பெற்றமூர்தியே அருடபி க சவளளமென்றும், காழியி டேன ிக கணக்கிலாச சிவரைக் கரையேறிய கௌணியா பருமாநாதி கருணைவள்ளல்கள் திருவாய மல நபநளிய திருமுறைகளே திருவருடபாவென்றும், இராமலிங்க பிள்ளை யருடபிரகாச வளளலாகா மென்றும், அவர் பாகசள அருடபா ஆகா உன்றும் ஆரண ஆகா அரு ளல்களையும், மறைய தெயவீக் சாத திரங்கையுப் கட்டம் சாசிடத்தனா. அவவுபநசியாச அமுதைச் செவிமடு ததபுண்ணிய ரின்புறரா பூரியா துன்புறரா பூரீம-ஆலாலசாதரம் பிள்ளை யவாகளு உருடப வென்பது திருமுறைமே மென்று அகமலாசரியுட னும், முகமலாசரியுடனும் அன்பாகடருப டோகிககத உதாடங்கி ஆரணி நகர சமத்தான வித்துவாணிடம் கெடுதலைக் நடப்புபாராட்டினா

ஆலாலசாதரம் பிள்ளை யவ களும் மதாசிரியாபககல நண்ணியதைக் கண்ட ஆலமீனய வன மென் டாகள வடலூர்பிள்ளையை உள்ளென்றும், அவ பாககளை யருடபா எனும் ராட்ட வேண்டுமென வெழுந்த டோக்கத் தையதவே உயாழித்துக்கதிரைவேற்பிள்ளை யவாகட ரு இன்னல் வினைக்கத் தொடங்கின பன்னிரு புயாசலங்கனையுடைய பகவனாரைச் சென்னியுற வணங்கிச் செந்த முமலை சாத தும் மீரிய கருப பூரியாகள புரியும் புன்ரு றும்புச் செயல்கள என்செய்யும்? அவைகள் பரிதிமுறப்பட்ட டனியென்ப பறந்தன. திருக் ளணியக் சங்கரனருளாற் மெயவத திருவாளாகள திரு வாயமலாநதருளிட திருமுறைகளே திருவருடபா வென்றும் மறையோர் பாககள மருடபா வென்றும் பெருந் சங்கங்களிற் சென்று அருஞ்சங்கப் புலவர் செயத உபநியாச சாரங்களைப் பின்வருவார்க்குப் பகரிப்பானுனனி

வேதாக மோகத சபையார்கள அவையிறறைத திரட்டி அசகவிமானமே
றறிப புத்தகமாககி அதற்கு இராமலிங்க பிள்ளை பாடல ஆபாசுராபணம்
அல்லது மருடபா மறுபபு னெனும் எழிணம் மீது, உலகனை (கியாகிப
புன்னையின கீழ்சு சென்னியாறுடையானை சென்னியுறத தாழ்ந்து
தித்து வந்தித்து வழிபடப பெற்ற விலையமபதியிலே, காலீச சரத்திற
கெதிரிலே சித்தகந்த நகிரம் எனலுங் கிருக்கிலே கதிரைவேற பிள்ளை
யவாகனைக் கொண்டு அரங்கேற்றிப் பிரசுரித்தனா

மருடபா மறுபபைக்கண்ட மக்களுள் மாழேவன மலரடியையென்றும்
மனநதாங்கி, மறைபாகமவழி நிற்கும் மோகவிகள் ஆனாத வானிகியிலாழந்
தனா பூரவபக்கிகள் “கிணறு வெட்டப் போய பூசம் புரப்பட்டாற்போல”
யாழப்பாணத்தானைத் தாழ்த்தவேண்டி யாங்காதலிப்ப இராமலிங்கபிள்ளை
பாடல ஆபாசங்கள் வெளியாயினவே. இவ்வண்ணம் நிகழ்மனக் கனவி
லுங்கருதவில்லைபே, நாம் ஒன்றுனன நான் ஒன்று நினைத்தனனே, என
செய்வது என நிபங்கிபேங்கி யேற்றும் ஆகுலக்கடலில் ஆழந்நனா

‘சுமாவிருத சங்கை புதிகெடுத்தா னுண்டி’ என்றாறடோல வள்ளா
விருந் வண்டிமுக கதிரைவேலை வலிய வாத்தத்திறசழைத்து, வடலூரா
மாணபையும், அவாபாக்களின் அபிவிருத்தியையும் அழித்தனரே பாவி
கள் என்றும், சென்னைப் புலவாக்கடும், பிறாக்கும் புலோலிப்புலவன்
புகழைக்கெடுக்கக் கருததுண்டேல இராமலிங்க பாடலை யெற்றிறகோ
இடையி விழக்க வேண்டும் என்றும், இராமலிங்கபிள்ளை பாடல ஆபா
சம் வெளிவந்ததற்குக் காரணங்கள் சென்னைப் புலவாக்களே என்றும்,
கலியுகத்திலிவர்கள் கலியாணநாடிகு கதிரைவேலை வலிந்து வாதித்த
மையாலன்றோ பன்னிர்தாம் னன்றிருமுறைகளின் மேனமை பாரெங்க
னும் பரவியது, யாவும் இறையருளையாகும் என்றும், பலா பலவிதமாகப்
பகராநின்றனா சுமார் முப்பதிறறைந்து வருடத்துக்கு முன்னா வடலூர்
நிலாட்டேறிய விடயங்களை இக்காலத்தில் மெய்பபித்தல பக்க கடின
மென்றும், வழக்கெடுபின் பிள்ளையை வள்ளலென்போர் மீளாக்கத்திற
காளாவாரென்று கரையுங் கதிரைவேலா பயந்து கடன மத்தியிலுள்ள
தன்னுடேருவா, அல்லது பிள்ளைபை வள்ளலென்றும் அவாடாக்களை யருட
பா என்றும் ஒத்துக்கொளவா என்று யோசித்து விளம்பினா வேறுசிலா
மருடபா மறுப்பில் 27-விடயங்கள் பொய்யாக வரையப்பட்டுள்ளன என்று
1904-ஆம் ஜூன்மீன் சென்னை டவுன்போலீஸ் கோட்டில் இராமலிங்கம்
பிள்ளை தம்பன தனயராய வழிவேறபிள்ளை யவர்களால் வழக்குத்தொடுக்க
பட்டது காலண்டா நம்பா 24533-1904. சென்னை ஹைகோட் வா
சால் கியாயதீரந்தர சிங்கங்களாகிய பிரமஸ் வி விசுவநாதசாஸ்கிரியா
B A, B L, அவர்களும், பிரமஸ் சாமராவ B A, B I, அவர்களும் கலியிற
நிருமுறையி னுண்மையை வலியுறுத்த வந்த பெருந்தகைக்காக வாதிப
பான நீதிபதிமுன்னா நின்று 27 விடயங்களுள் 20 விடயங்கள் இராமலிங்

கர் பாக்களில் வெள்ளிடை மலைபோல்விளங்குவதைக் காட்டினார்கள். எஞ் சிப ஏழும் போவியருட்பா மறுப்பு, குதர்க்காரணிய நாச மகாபரச கண்ட னம், இராமலிங்கம் பிள்ளை பழற்றொழுக்கம், முக்குணவயத்தான் முறை மறந்தறைதல், தத்துவபோதினி, தத்துவவிவேசினி, தத்துவவிசாரணி, தினவர்த்தமானி, சுகிர்தவசனி, ஞானபானு, நேட்டிப்பள்ளிக் ஒபினியன், அற்புதப்பத்திரிகை, வர்த்தமானவியர்சனி, திராவிடப்பிரகாசிகை, பா வலசரித்திரபீடம், முதலிய புத்தகங்களையும், பத்திரிகைகளையும், விளம்பரங் களையும் கொண்டு, வடலூர்மேட்டுக் குப்பத்திற்குச் சென்று இராமலிங் கர் செய்கைகளை நேரிற்கண்ட டிரியர்களைக் கொண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டன. அவ்வழக்கைச் சுமார் ஆறுமாதகாலம் விசாரித்த நீதிபதி கணம் - அஜீஜு- டின்சாயபு பஹதூர் அவர்கள் 1904-ஆம் நவம்பர் 21ல் ஆகியகார்த்தி கைச் சோமவாரப் புண்ணியத்தினத்தன்று தள்ளிவிட்டனர். அந்நியாதி பதியவர்களால் எங்குருநாதற்கு மாயாவாத தும்ஸகோளரி என்ற பட்டம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வெற்றியைக் கோட்ட கற்றறிந்த நற்றவர்கள் வரம்பிலா இறும்புதெய்தினர். சிவனேகதி யவனே பதியெனக் கொண்டு சைவம் வளர்த்த சிவஞான சம்பந்தராதி திருவருட்செல்வர்கள் செம்ம லர்த்தானை நம்பிய ஸ்ரீமதானந்த முத்துக்குமாரசுவாமி பக்தஜன் சபையா ரும், சைவசித்தாந்த சங்கத்தாரும், சைவசமய பக்தஜன் சபையாரும் ஒரு ங்குசேர்ந்து ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசாஸிரியார் நற்றிருக்கோயிலிலே 1904-ஆம் நவ ம்பர் 21ல் ஞாயிற்றுக்கிழமை எந்தையாங் கத்தவேட்கும், பரமசாரிய சுவாமிகட்கும் அபிடேக் அலங்கார ஆராதனைசெய்து, அருட்பாக்களையும் அன்புடன் பூசித்து, அழகிய விமானத்தி லெழுந்தருளுவித்து, திருவீதி வலக் செய்வித்து, அரசாங்கமேரி அருட்பாலினுண்மை விரித்த அத்து வித சித்தாந்த மதோத்தாரணரைக் கொண்டு “திருமுறைகளின் மாண்ம யகதைப் பிரசங்கிக்கச் செய்வித்துப் பெருதற்கரிய பெரும்பேற்றை யிம் மையிலே யடைந்தனர். அடுத்த ஆதிவாரம் எமது ஸ்ரீபாலகப்பிரமணிய பக்தஜனசபையின் பிரதம வருடோற்சவத்தன்று, சுந்தரேசப்பெருமானார் திருவாலயத்தினின்றும் அடியேம் ஆசிரியரை யெதிர்கொண்டழைப்பக் கதிரைவேற் பெருந்தகையுங் கடையேமை யொருபொருட்படுத்தி யெங்க ளுடன் அளவளாவி சபைநிலயமடைந்து, அ ராசனம்வகித்து வருடோற் சவத்தைப் பெருமைபாய் நடத்தினர். சபைநகராயதரிசியும், எமதுதமயனா றும் ஆகிய திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்கள் யுயற்றிய திருவருட்பா விஜயநாமாவளி சிவனடியார்க்கு விநியோகிக்கப்பட்டது. புரசைப் பரசிவ தமிழ்வேதபாராயண பக்தஜன் சபையாரும் 1904-ஆம் டிசம்பர் 18ல் பானுவாரம் ஸ்ரீகங்காதரேசுரர்க்கும், பங்கசாட்சி யம்மையர்க்கும், பரமா சிரிய சுவாமிகட்கும் மகாபிடேக் அலங்காரமாத்ரி நடத்திப் புண்ணியத் திரு வருட்பாக்களைப் புட்பச்சிவிகையில் எழுந்தருளுவித்துத் திருவீதிமகோற் சவம் நடத்தினர்.

இவ்வனஞ் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்குழாங்கள் பன்னிருமுறை கட்கும் பததியாயுற்சவஞ்செய்து பரமானந்தராய்ச்செய்த வந்தோபசாரங்களை யும், பரிசுகளையும் ஏற்றவகருநாதர் அருட்காமக்கொடியின் அங்கயற்கண்கள் களிக்கப் பாதந்துக்கிப் பாசத்தாற் கட்டுண்டுழலும் பசுக்களிடேறப் பரமன் பஞ்சகிருத்திய நடம்புரியுந் திதம்பரத்திற்கு ஆரோத்திராதரி சனத்திற்குச் சென்றனா. இல்லேவாழ் அந்தணா பெருமான்களும், திருமடத்துத் தம்பிரான் சுவாம்களும், தேவாரபாடசாலை ஓதுவார் மூர்த்திகளும், திருவாதிரைத் தரிசினத்திற்காக வந்திருந்த சிவனடியார்களும், சிவஞான தீபத்தைக்கண்டு, அகவ்வுளிர்து, முகமூர்ந்தனா. அவ்வாண்டு, ஆரோத்திராதரிசினத்திற்கு அடுத்ததினமாகிய (24-12-01.) ஆதிவாரம ஸ்ரீசமயாசாரியசுவாஸிகட்கு அபிடேக அலங்கார ஆராதனங்கள்செய்து, அம்பலப்பாக்களாம் அருட்பாக்களை யனபுடன் பூசித்து, அரசவாவாகிய அத்தியின்மீது எழுந்தருள்பண்ணி, கொடி, குடை, சாமரமாதிரி சாவோபசாரங்களுடன் புறப்பட்டு, இருவாழித் திருவருட்பாக் கோஷத்தோடு மாடவீதி திருவுலாவந்து, திருமுறைகளைக் கணத்தினின்றும், ஹரநாமகோஷமும் கரதாள கோஷமும் திசைகடோறுள் செவிடுபடச் சீராக விரக்கி, அரசசபையாம் ஆயிரக்கான மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தனர். அத்தியின் பின்னா அன்செழுத்தோதி வந்த அத்துவித சித்தாந்தமதோத்தாரணரை அன்பர்கள் இன்புறுமாறு அருட்பாவுண்மையை அம்மண்டபத்தி லுபந்நியசுக்க அந்தணசிகாமணிகள் ஆர்வாரிக்க, அவரும்அன்னவர் ஆணையைச் சரமேற்றாங்கி அருணாதன் மகாமண்டபத்தில் சுமார் 8,000 அனபாகள் மத்தியில் அருட்பாவுண்மைபை யுபந்நியசித்தனா. திருமுறையுற்சவஞ் செய்த பெருமறையோர்களால் எம்மிராற்குப் பூமலை சூடப்பட்டுப் பட்டுப்பரிவட்டமுஞ் சாததப்பட்டது.

அவ்வருமையைக் கண்ட பெருமையிற் புறந்த நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரகள் தங்கள் தேவையம்பதிக்குச் சித்தாந்தமணியை யழைத்துச் சென்று, பூமீனாசுவிசந்தரேசப்பெருமானார் ஆலயத்திலே, திருமுறைகட்குத் தில்லையம்பதியில் செய்தவண்ணம் மகோற்சவஞ் செய்தார்கள். அன்றிரவு வென்றிவேற் போற்றும் பள்ளையவாகளால் வள்ளுருண்மணக்குத் திருமுறை மேன்மை யுபந்நியசிக்கப்பட்டது. இறுதியில் மாயாவாதம்சகோளரிக்கு மாலைசாத்திப் பட்டுப்பரிவட்டந்தரித்து மாலையொழித்தனா வணிகமாக்கள். அவையிற்றை அகமகிழ்ந்து குகனடியுன்னியேற்றுச சென்னை யடைந்தனா செந்நாப்புலவர்.

தொண்ணூதநாட்டுச் சிவதலங்களுட் சிறந்த திருக்காஞ்சிச் சிவநேசத்திருக்கூட்டத்தாரும் சித்தம்பரத்தில் இரண்டாமுறைநடந்தேறிய திருவருட்பா வுற்சவம்போல், திருவேகம்பத்தினும் நடத்தவேண்டுமென விழைந்து, நங்குருபாலிணந்து, “நம்பனருளால் நாகப்பர்தவத்து தித்தநாயகமே!

இக்காலத்திற்குமே இனிவருவோரும் இன்புற்றுமய உண்மையருடாக
கள் திருமுறைகளே என்று, அரசமனநமேரி யறிவித்த ஆண்டகையே !
செம்மறையோ அம்பலத்தில அருடபாவுதவஞ் செயது ஆனந்தமடை
ந்ததற்குக் காரணராயிருந்த கதிரைவேலரசே ! அடியேம் அருடபாவெற்றி
யைக் குறித்துத் திருக்காஞ்சியில் மகோற்சவம் நிகழ்த்த மகிழ்ந்தான்ம,
மாதவப்பெருந்தகை யாண்டெழுந்தருள் வேண்டுகென வேண்டினா.
வ்ணமும் அடியவாகடகு வேண்டிய வர உக யூ தாண்டவனை வழிபடுந
தாளாணமை மககவேளாளமணியும் அவா வேண்டுமோடகிணங்கி அமரு
கியோவாழும் அருங்காஞ்சியை யிணைத்தனா. கதிரைவேற் பெருமான
காதன்ம டீட்டா காலநிகரு வருவதைக்கேட்ட கறைகண்டனடியா
கரையில இறுமபூதெய்தித் தெருக்கட்ட றும் பூம்பநாகனும், தோரணங்
களும் நாட்டி வழிபாத்திருந்தனா அவலீதிகடோறும் அனபாகள் அக்
மகிழ்ச்சென்று, அன்னவாகள் பாதுவைக்கண்ட பங்கயமென முகமலாந்து
செய்த வந்தடுபைசாரங்கையேற்று லா அனபாநிலயமடைந்தனா. அடுத்த
நாள் (22-1-05) திருக்கூட்டத்தா ஏகாம்பரப்பெருமானா ஆலபத்திலே
சமயாச ரிய சுவார்க்கட்கும், சேக்கிழார் பெருமானுக்கும் அபிஷேக அலங்
காரம் செய்து, அருடபாக்களை யருச்சித்து ஆலய அரசவாழ்த்து ஆரோ
கணிக்கச் செய்தனா யானையு, குமரகோட்டத்துக்கஜமும், ஸ்ரீவரதரா
ஜப்பெருமாள் வேழமும் வெண்சாமரமவீச இராசவீதிநோக்கி நடந்தது
அந்தனா வேகவொலியும், அருந்தவாகள் அருடபாவொலியும், அதா
வேடகுகினி முறக்கமும், வாத்தியகோஷமும் திசைக்கிசச் செவிபெடுத்த
தின. அவவுற்சவத் திருக்கோலத்திலே அனபாகள் மத்தியில் எண்பணித்த
இறைவனையென வுலகினா எங்குருடாடா. இராசவீதியிலே இருகாலும்
திருமுறைகளை முறைப்படி பாராயணஞ்செய்யும் பல்பல பகதஜ்ஜனசபை
யார்கள தத்தஞ்சபைட் கெதிராகத் தந்திவந்தபோது, செந்தப் தவேத
பாராயணத்துடன் யானையை வலமவந்து பாழப்பாணப் பெருவாழ்விற்குப்
பூமால்கள் சாத்தி ணணனிதாம் புண்ணியத்தைக் கண்ணிமைப்பொழுதில
கைவரப்பெற்றன. இவ்வண்ணம் பெருங்கோஷ்டம்களுடன் வருங்கஜங்
கள் ஆயிரக்க ண்மண்டபத்தை யணர்ன அநாணாகள் அருடபாவை அத
தியினின்றும் பத்தியுடனிரக்கிச் சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்த
னா. கதிரைவேற்பெருந்தகையைக் கண்டரியாத எண்ணிறந்த புண்ணியா
கள் ஆங்கே ணணிக்க கதிரைவேற்பிள்ளை பாவா யாவா என்று ஒருவரை
யொருவா வினவிய ஒலியே யெங்குமலியா நின்றது அதுகாலே ஆரியம்
வல்ல வீரியா லுருயாந்த பீடத்தினமீதேறிச் சிவநாமசங்காதத்தன் முறக்க,
அனபாக்குங் கண்ணுறக்கண்டு துன்பொழித்தார்கள. உடனே அருடபா
மானம்யம் ஆசிரியரால் உபநியசிக்கப்பட்டது உற்சவம்செய்து உற்சாக
மெய்திய உண்மைச் சுவேயாகளால் இராமலிங்க பிள்ளைபாடல் ஆபாச
தர்ப்பணவிஜய மகாசர்பம் முதலிய புத்தகங்கள் பத்தாத்தடகு விரியோ

கதிரைவேறபிள்ளை அவர்கள் சரி கதிரம்

சிக்கப்பட்டன. நாபகசினனத்திற்காக நாகப்பா சுதாக்கு அரத்தம் பதித்த கௌரிசங்கர கண்டி யளிக்கப்பட்டது. உறையூர் சைவத் ததார்த்த சபையாரும் யாழ்ப்பாணத்துப்பக்கிராம வாசுபாத்தமமூரக்கழைத்துச் சென்று உணமை யருடபாக்கட்கு மேற்குறித்த வண்ணம் உறவன் செய்து, பிள்ளை யவர்களுக்குச் சனமானஞ் செய்தனா கிருவருடபாவிளக்கம் என்னுமோர் பிரபந்தமும் இயற்றிப்புனிதாக் குபகரிக்கப்பட்டது. கிருவண்ணாமலை, சீரகாழி முதலிய தலங்குச் சுவாமி சரிசனத்திற்காகப் பரிசனங்களுடன் ஸ்ரீபாலசுபிரமணிய பகவத்குணசபைத்தாபகா சென்றகாலையில ஆங்காங்கே அன்பர்கள் அருடபா வுறசவன் செய்து அருத்வமணிடை வாழ்த்தினார்கள் செந்தமிழ்களையெய் வந்தனைகளைப்பெற்றுச் செந்தாப்புலவ சென்னை சேந்தன நகரசுவாமி வசாதமடைந்தகில சணிகைப்புராணமும், சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் காத்தபுராணமும் திருவிளையாடற்புராணமும் பிரசிங்கித்தவந்தனா

அந்நாயக சோழமகாராசன செய்த அருடபா வுறசவப் பெருங்கோலத்தை யிக்காத்துள்ள மக்கட்குக் காட்டி யிணையிலப் பெருமகிழ்ச்சியெய்துவித்த பெரியாரைப் பெற்றாரும், உற்றாரும், சுற்றத்தாரும், பிறரும் சித்தேசத்திற்கு வருமாறு திருமுக்கங்கள் விடுத்தனா அவையிறறைச் சென்னை நோக்கட்குக்காட்டிச் “வினாளுதமைப் பிரிந்து, ஏத்துவோர்க்கு எந்தியு மளிக்ஞா சாதித்தவனை சரிசட்பான புலோல்க்குச் சென்று மீளுவல்” எனவிசைத்து அன்னவார்களால் விடைபெற்று, அருந்தியுனைய கற்பரசியாருடனும், புதலவாருடனும் புறப்பட்டனா இடையில விடையவாரும் சித்தாரம், சோகாழி, புள்ளிருக்கு வேலூர், திருக்கோலக்கா, திருச்செங்கோடு திருமயிலாடுதறை, கிருவாலவாய், திருநெல்வேலி, இராமேசுவரம் முதலிய கிருப்பதிகளிற நங்கியாங்காங்கே யுள்ள தீர்த்தங்களில் தேயந்து, மூர்த்திகளைக் கண்டு வணங்கி, அடியவர்கள் அன்பின்மேலிட்டாற் செய்யபணிகளை மணியென வேற்று, அவர்கள் அகமகிழ்ந்து விழைந்த வண்ணம் அத்துவித்தத்தார்த்த மகோபாநியாச மாரியைப் பிரம்மேகம்போற் போழிந்து, வீணாகுள் நகரையடைநானா அந்தணரைக் கண்ட அந்தணர்களும, ஆசிரியர்களும், அன்பர்களும் அருடபா முழக்கத்துடன் எதிராவந் கதிரைவேலரும் கண்ணுதனும் சங்கரத்தனன் செய்து, அவர்களுடன் கூர்ந்து, அவர் உபாசனா மூர்த்தியாம் உபயக்திராகாமப் பெருமான அருடகோயிலுட் சென்று உடையகளை யுள்ளத்திருத்தி வணங்கித் தந்தையார் மாநிரமடைந்தனா. பல்பலச சைவத்தேந்தாதத் திருக்கூட்டத்தினாக்கள் தத்தங்கோட்டங்கட்குத் தாளாணமை பகட்டுவொள்ளரை யுபசாரத்துடன் விழைத்துத் திருவருடபா வுறசவங்கள் செய்து தீமையொழித்தார்கள. உறபல விடங்களிற் மாயாவாத துமஸ்கோளரியைக் கொண்டு உபநிபாசங்கள் செயவித்தார்கள. அவ்வுபநியாசங்களைக் கேட்ட எங்குரு நாதரின் குருநாதர்களே “எமதாரியப் பெருந்தனையாம் நாவலாபெரு

மான பிரசங்கமுதைச் சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளாகச் செவிமடுக்காது வாடிய எங்கட்கு இறையகினம் அஃதை யுபகரித்த தடங்கருணைப் பெருங்கடலாய் சங்கரணருளை யெங்ஙனம் வியக்க வல்லேம்' என்று மகிழ்ந்து வியந்து புகழ்ந்தனரெனின, ஏனைய புலவர்கள் புகழ்ந்தமையை மீண்டுவிடுககவு வேண்டுமோ? "போலியருட்பாப் பிரபந்த நிககந்த கிஞ்சக கண்டன பிரசண்டமாருதம்," "சைவசித்தாந்த மகாசரபம்" எனனும் அரியபடடங்கள் பெரியோர்களாற் கூடப்பட்டன

இணையிலாப் புலவ பெருமான 'மூரட்டில் வாழுகால, வடிவேற பிள்ளை போஸிபாயாதிபதி புகனறாபு பிழையுள்ளதென்றுசெனனை ஸஹகோட்டில் அபயிலெடுத்தன. அதுனைப் பத்திரிகைகளானும், (கெட்டி தனை நண்பர்கள் விடுத்த சமுதங்கனானும் அறிந்து செனனைச்சேர் யுனனி னா திலென்று விசாரனை தொடங்கினா அரசாங்கத்து நியாயாதிபதிக ளாய கனம் பென்ஸன்துரை யவர்களும், கனம் மூர்த்துரை யவர்களும், வேதாகமோசத சைவசித்தாந்த சபையார் பிரமஸ்ரீ வி கிருஷ்ணசாஸ்திர ய ரவர்களையும், பிரமஸ்ரீ விஸ்வநாதசாஸ்திரிபா ரவர்களையும் கொண்டு வாதி க்க, செனனை போஸிஸகோட்ட சீமாணம் குற்றமற்றதென்று (21-11-05) வழக்கைப் தள்ளிவிட்டனர். திபதிகள் சபையார் உடனே தீர்ப்பாய காக்குத் தந்தியடித்தன இவ்விரண்டாமுறை வெற்றியைக் கேட்ட ஏத ளாரா 'கதிரைவேற கட்டிலிருந்தாலெனனை? நாட்டிலிருந்தாலெனனை? வீட்டிலிருந்தாலெனனை? இவ்வழக்கற் கவரோ முனனிலைக்கட்டையன்ற மூலகாரணரல்ல, முழுமுற்ற மொருளே இவ்வழக்கிற்கு பிரதிவாது' என்றுள்ளாழ்வு காதனமீதிட்டான் மொழிந்தனா, ஹைக்கோட்டிலும் பெற்றிபெற்றதைப் பரிசுக் கொற்றவா சமயாசாரியசுவாஸிகள் திருநாருளை யுனனியுனனி ஆனந்த வுருவராயினா, செனனைச் சிவனடியார்களைக் காண்ப போவாக்கொண்டு மூரடு விடுத்தது திருவாவடுதுறை யடைந்து விடையவனை வணங்கித் திருமபுகையில் ஸ்ரீபண்டார சநிதிகள் விழைந்த பழ "சத்தானபரமபரை" பெண்ணை அரிய விடயத்தை யுபநியசித்துப் பரிசுமபெற்றுச் சத்தமபமடைந்து னனா - பஸிணிச சிறறிவினாகரூய வான கற்றைச் சடையாசயக் காலதூக்கிக் கருணைநடல் செய்யும் பெரு வாழவைக்கண்டு திரிவித்துப் பனமுறை வணங்கிச் செனனை நண்ணினா பாணுவைக் கண்ட பங்கமமபோல பன்னிருதிருமுறை சபையினா முதலி போ முகங்கள் மலாந்தன

வாடாவஞ்சியில வாழ்ந்த சிறப்ப.

உடல்பெருளாவி மூன்றையும் உததமச சித்தாந்த சைவத்திற்காக அபபணஞ்செய்த அத்துவிதசித்தாந்த மதோக்தாரண கந்தநாதனை செந் தாணமலவர யல்லுமபகலும் சிறுதையிலிருத்திப் பழய வைகிக் சைவப்பிர

சங்கங்கள் பலச்செய்து கொண்டு வாழ்வாராயினர். கதிரைவேளுவால் அங்ஙனம் வாழுங்கால் கடைச்சங்கத்தி லரங்கேற்றப்பட்ட சிலப்பதிகா ரத்தைச் செய்த இளங்கோவழிகள், அச்சங்கப் புலவராயிருந்து கவி யரங்கேற்றிய கோவூர்க்கிழார், கருவூர்க்கிழார், ஒங்காப்பெரும்புகழ் தொல் காப்பியத்திற்கோ ருரைகண்ட ஆரியர் சேனாவரையர் முதலிய செந் தமிழ் மணிகள் வந்திங் வாடாவஞ்சியாவ் கருவூரிலே கனம் கிளைடன் (Rev. Clyton) துரையவர்கட்கோர் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேண்டியதா யிருந்ததை யறிந்து, அத்துரையவர்கட்கு விண்ணப்பப்பத்திர மனுப்பினர். அஃது துரையவர்களான் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சென்னைச் சிவநேயர் கட்குப் பலதேறுதல்கள்கூ றிக் காரிழையுடனுங் கன்னியுடனுங் கருவூரை யடைந்தனர். மூன்றுமதிக்குள் மெதுசபை யிரண்டாம் வருடோற்சவம் நெருங்க அவ்வுற்சவத்தை யுற்சாகமாய் நடத்த அவணின்று சென்னை யிணந்து பன்னிருகரத்தோன் பக்தஜனசபையின் வருடோற்சவத்தை யினிதுநடாத்தி ஏறிபத்சர் வாழ்ந்த எழிலூர்க்கு மீண்டனர். உத்தியோக கால மொழிந்த மற்றகாலங்களில் தமிழ்வளர்க்கும் பெருமான் சிவஞான பாடியத்திற்குச் சிறந்த குறிப்புரைகள்வரைந்து கொண்டிருந்தனர் அஃது மன்றி சுப்பிரமணிய பராக்கிரமமென்னும் ஓரரியநூலும் பெரியராலாக்கப் பட்டது. சிவஞான சுவாமிகள் பவஞானமழிக்கும் வியாக்கியானங்களி னுண்மை கற்றோர்க்கன்றி மற்றையோர்க்குத் தெற்றெனப் புலப்படாவாக லான், அவையிற்றைத்திரட்டி யாவர்க்கும் பயன்படுமாறு எளிதான தமிழ் நடையில் தெளிவாக எழுதினர். அஃதியாவர் பாலடைந்துள்தோ அநி யேம்; அறுமுகனே யறிவன். வேனிற்கால விடுமுறைநாள் உறவே இல்லா னுடன் கல்லாரல்லாநல்லார்கருதுங் கதிரைவேற்பிள்ளை சென்னையடைந்து, பன்னிருதிருமுறைத் திருவருட்பாப் பாராயண பக்தஜனசபையின் பிரதம வருடோற்சவத்தைப் பெற்றியாய் நடாத்தி, மருட்பாமறுப்பின் வழக்கில் அவருக்காக வாதித்த வாசாலநியாயதுரந்தர சிகாமணியாம் விசுவநாதசாத் திரியாரவர்கட்கு ஞாபகசின்னமாகச் சில சன்மானங்கள்செய்து பூவாவஞ்சி யெனப் புலவர் புகழ்ந்த கருவூர்க்கேசினர்.

அத்திருப்பதிக்கணுள்ள பத்தாருமாங்கள் பண்டித சரோனமணிபா லனுதி “இனிக்கருவூர வண்ணங் கருவூரில்வதியுங் சண்மணியே இத்தல மான்மியத்தை யெவரும் எளிதில் தெளியுமாறு கத்தியமாகச் செய்யவே ண்டு”மென வேண்டினர். அவர் வேண்டுகோளுக் கிரங்கியவேளடியார் ‘கரு வூர்மான்மியம்’ என்னுமோர் பனுவலியற்றிப் பசுபதிச்சுரப் பெருமானார் திருக்கோயில் சும்பாபிடுகதினத்தி லரங்கேற்றினர். அம்மான்மியத்திற் செம்மான்மருகன் செம்மலர்த்தானைக் கருதுங்கதிரைவேற் சூழ்நிய கவிகள் பலவுளவேனும், அவையிற்றுள் இரண்டுசிலேடைச் செய்யுள்களைச் சிவ னடியார்களுக்க ஈண்டுக்காட்டுதும்,

எரிபதநாயனார்க்கும், கருவூர்க்கும், ஆம்பிரவதநகிக்கும், சிவ
பெருமானுக்கும், விநாயகக்கடவுளுக்குஞ் சிலேடை.

ஐம்பொருட்சிலேடை.

பரசு கொளலாற் பவானியிட மார்ந்து
விரவுநலி தீர்ததலான் மேற்பணியால் வஞ்சி
யரியத்தம் பத்தத்த னுறுமுனே னன்ன
வெறிபத்தன் றுள்பணிவோ மே.

கும்பாபிடேகததிற்கும், கருவூர்க்கும், ஆம்பிரவதியாற்றுக்கும்,
பசுபதிசப்பெருமானுக்கும், பிரமனுக்கும், திருமானுக்கும்,
தமழ்க்கும், ஆரியவேதத்திற்கும், தாழ்வேதத்திற்கும்,
மயசூரவருக்குஞ் சிலேடை.

பதின்பொருட்சிலேடை.

வாரம் வசலால் வருகுவனங் கோடலாற்
சாரஞ் செரிதலாற் சாங்கதியாற்—சீரகரு
வூர நரனயன்மா லொண்டமிழ்வோ தங்குரவர்
நேராங்கும் பாபிடேக நேர்.

இச்சிலேடைச் செய்யுள்களைக் கண்ட கருவூர்ச்சிலேடைச் சிங்கமும்
பிள்ளையவர்களை யுள்ளிற்போற்றியது. கருவூர்த் தேவர்க்குப் புராணசாரஞ்
செய்யுமாறு சிவண்டிய தாண்டவமூர்த்தியி னடியவர ஈளிக்க ஓர் விருத்
தமுஞ்செய்தனர். கருவூர்க்கனவான்களும், தனவான்களும் கதிரைவேற்பிள்
ளைக்குக் கெழுதகை ண்பராயினர். அலுவலொழிந்த காலந்தவிர மற்
றைய காலங்களில் கற்றைச்சடையான் நெற்றியிற்றோனரிய வெற்றிவேற்
ருகன்றனை யகந்தாங்கியலதானப் பழக்கஞ் செய்துகொண்டு வாழுங்காலே,
யவர்மனைவியார் வழுவாம்பிகையோர் ஆண்மகவீன்று, சிவநாம முச்சரித்துக்
கொண்டே சச்சிதானந்த சிற்சோதியிற் கலந்தனர். அஃதும் எஃகவேலன்
திருவருளா மெனவுன்னிச் சுதையையும், சுதனையும் தம்மைப் பெற்றோர்
பால் சேர்க்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்து, யாழ்ப்பாணம் நோக்கினர். மத்தி
யில்திருச்செங்கோட்டிற்றங்கி “அரனையறுமுகன்” ன்னுமரிய உபந்நியாச
மாரி பொழிந்தனர். அதைச்செவிமடுத்த அடியவர்களடைந்த ஆனந்தத்திற்
கோர் வரம்பின்று. மூன்றுநாள் அத்திருப்பதியில் பத்தியாயிருந்து பின்னர்
வேளாளர்வாழும் வீணுகான புரமடைந்தனர்.

ஆங்கே இருமொழிக் கடலையும் பருகி யேப்பங்கும் புலவாபெருமான்
கள் முன்னர், சந்நிதிவேள் ஆலயத்தினும், புலோவி பசுபதிச்சுரப் பெருமா
னார் ஆலயத்தினும், பிள்ளையவர்களால் சோடசாவதானமும், அஷ்டதசா
வதானமும் செய்யப்பட்டன. இங்ஙனஞ் சிவநாதனருளால் அவதானஞ்

கதிரைவேறபிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம்

செய்த தவறாதரைப் புற விவாகஞ்செய்து கொள்ளுமாறு பெற்றோரும், மறையோரும் வேண்டினார்கள் அன்னவா முகரோக்கி “அன்புடையான் சென்னைக்கேகிச சொன்னயமுடைய நன்னயச் சுவரையாக வரமபிலா இறும்புதெய்தும் வண்ணம் சதாவதானஞ்செய்து மீண்டும் தங்களைக் காணச் செங்கை வேலன் நிருவருளிருப்பின், புராவிவாகம் புரிந்து தம்மைப் புளகம்போப்பச் செய்வல்” என்று மொழிய, தந்தையும், துணைவரும், குரவாகனும் நாவூர்து மறுமொழி பகரவும் வாயெழுத்து நீதிமபிய கண்ணுடையராணுகள், தஞ்சோதிடத்தை யவாகடக்குக் காட்டி

“முதிர்ந்த தவமுடை முனிவ ராயினும்
பொதுவறு கிருவொடு பொலிவ ராயினும்
மதியின் ர யினும் வ ரிய ராயினும்
விதியின் யாவரே வெவலு நீமையரா”

என்றவான்றோ அமுத்த திநவாக்கின்படி விதியை மதியிலேன எங்ஙனம் வெவலுவேன” மாட்டம் மவாழவை மெய்பெனக் கொள்வரன்றோ மயங்கவேண்டும, முருகனருள் விட்டவழிநடக்கும், அஞ்சறக்” என்றுபல வறுதிமொழிகளை உறபுர முத்தலயோரக் குறைத்துக் கொண்டிருந்தனா, அதுபோது கருவூர்த் துரையவர்கள் கதிரைவேற றுலரைய நீலகிரிக் குன்றாக்கு வருமாறு கடிதம் விடுத்தனா, யாமும் எமது சபையின் மூன்றாம் வருடோற்சவத்தை முரணது முற்றுப் பெறுவிக் கச் சென்னைக்குவிலியஞ் செய்யுமாறு கடிதம் வரைந்தேம் அவ்விரண்டு கடிதங்களையும் தங்கரை தாங்கி உடனேருன்றிய உத்த யையருக்கழைத்து “அம்ம” எனது புதலவியாய சிவஞானம்பின்கையும, புத்திரனாய திருநாவுக்கரசையும் தஞ்செல்வர்கள் போல பாதுகாதலவேண்டும யான்சென்னைசென்று ின்னருளில் சின்னா தங்க மீளவல்” என்றுரைத்து அவா மாட்டிச் சிறுபையும், சிறுவனையும் ஒப்புவித்துச் செலவியை நோக்கித் திலகவதிமே ின்னருமைச் சோதான திருநாவுக்கரசைப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கவும யான் பூர்பாலசபிரமணிய பகத ஜனசபையின் மூன்றாம் வருடோற்சவத்தை யினிது நடாத்திச் சதாவதானஞ் செய்யச் சென்னைக்குப் போகின்றேன்” என்றுகூறி விடைபெற்று வெளிக்கிட்டு டனா வேலா.

ஐயாற்றைக்கண் டறுமுகனசபை சேர்ந்தது.

தாண்டகவேந்தாக்குத் தண்கையிலே தனிக்கோலத்தைத் ததற்பரவம் சிறப்பரையோடருளப்பெற்ற பஞ்சநத்ததைப்பா க்கப்பண்ணளாக வுள்ளத் தெழும் பேரவாவானது பிடாபிடித்தந்த, மயிலு ர இடையிலுள்ள கண்ணடிவிட்டிழிந்து, திருவையாற்றை நோக்கிச் சென்றனா, தில்லையில் இரண்டாமுறை யுற்சவஞ் செய்த நல்ல நாவலாமாணவரின் மாணவா வரவைக் கேட்ட வள்ளலடியார்கள் வரம்பிலா இறும்புதெய்தி “எங்கள் சுவமே தவம்” என்றியம்பி, ஆலய அரசவ க்கணமீது பூமாலை, பன்னீர், சந்தனம், பரிவட்டம் முதலியன அமாததி யெதிராவது கதிரைவேறரு வந்தபைபசா

ரங்கள் செய்தன்கள். அவ்வடியவர்களுடன் அகம்பிரமவாதக் கரிகளை யழித்த அரியும் ஐயாற்றுப்பெருமானையும், பெருமாட்டியையும் தரிசித்து ஆனந்தவுருவாயது ; பின்னா சிவவுருவாய் விளங்கிய சித்தார்த்தச் செல்வர்கள் விழைந்தபடி சைவசித்தார்த்த மகாசரபம் அத்திருத்தலமானடியத்தை யுபந்நியசித்தது. மீண்டும் ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கிவுண்ண மச் சுவனடியார்கள்பால் விடைபெற்றுப் புகைவண்டியேறிப் புண்ணியர் வாழும் ஞ்ணணியச்சென்னை சேர்ந்தனர். அடுத்த நாள் (17-2-07.) வருடோற் சவம் தொடங்கப் பெற்றது. அன்றுகாலே குன்றவில்லேந்திக் குறுங்கையால் திரிபுரமெரித்த விரிசடைச் சுந்தரேசர் சுந்தரவாலயத்தி லெழுந்தருளியுள்ள சுந்தரும் என்னைக்கு அந்தணர்களைக் கொண்டு ஆகமவிதி யொருசிறிதும் வழாது அரிடேக அலங்காரங்கள் செய்வித்துச் சிங்கார வேலரைத் தங்கவிமானத்தி லெழுந்தருளுவித்துத் திருவிதி மகோற்சவம் நடத்தப்பட்டது. பூதியணிந்த வேதியர்கள் சிவநாம சங்கீர்த்தனச் சந்தடியும், பாப்பலச் சைவசித்தார்த்த சபைகளின் தமழ்வேதபாராயண முழக்கமும், வாத்திய கோஷமும் பேட்டை யெங்கணுஞ் செவிபெடுத்தின. மரகதமயூரண பின்னர் மறையோதி வந்த இறையடியார் குழுவில், கதிரை வேலர் அன்றுவிளங்கிய மேன்மையை என்னென்று விரிப்பேம். மாலய னித்திரன் மந்தையவானோர் முனிவர்கள் போற்றக் கயிலையங்கியில் வீற்றிருந்தருளுங் கங்காதரனே யெனக்கண்டோர கழறவிலங்கினர். இங்ஙனம் எழுந்தருளிய பெருவாழ்வவக்கண்ட நம் பேட்டைவாசிகள் கதிரோனைக் கண்ட கமலம்போல் அகமுகமலாந்து, தத்தமல்லங்கடோறும் பத்தியாய்க் கதலிலிருந்துகளும், கேதனங்களும், பந்தர்களும், தோரணங்களும் நாட்டிப் பூரிபரல்லாச் சீரியர் புகழும் புனிதக்குரவாக்குப் பூமலை சாத்திப் புளகம்போர்த்தனர். அன்புக்குச் சர்க்கரை, கற்கண்டு, கனிவகைகள் வழங்கப்பட்டன. மகோற்சவம் முற்றுப்பெற்றவுடன் வெற்றிவேலர் மாலையை எழுது வெற்றிவேலர்க்குச் சூட்டி, வாத்தியக் கோஷத்துடனும், திருவருட்பா விஜயநாமாவளி முழக்கத்துடனும் சபாகிருகத்திற்குச் சென்றனர் பாலகப்பிரமணிய பத்தர்கள். ஆசிரியர் அறுமுகன் சபையடைந்து ஓர் அரும்பீடத்தில் அமர்ந்ததும், அவரடிகளை முடிமேலணிந்தனர் மடியிலா மேதாவினர். ஸிர்பகல் மகேஸ்வரபூஜை நடந்தவுடன், கூடியபெருஞ்சபைக்கும் அக்கிராசனம் வகித்து வருடோற்சவத்தைச் செவ்வனே நடாத்தினர். அன்றிரவு இராயப்பேட்டைக் கணுள்ள செல்வர்களை யழைப்பித்து “அன்புடைச செல்வர்கள்! இற்றைபத்தினம் இயண்நடந்தேறிய வற்சலத்தின் மாண்பை மொம்மாலெடுத்தி மயம்பற்பாலதன்று; இங்ஙனம் பிரதியாண்மனும் நடத்தவேண்டியதுங்கடமை. சபைக்கு மண்டபம், மணி, முதலியன இல்லாதிருத்தல் பெருங்குறைவாயுள்ளது. அவையிற்றை விரைவில் பூர்த்திசெய்து சபைக் குபகரிக்கவேண்டுவது உங்கடமை.” என்று மொழிந்து, அங்கத்தவர்களைநோக்கி “நாண்காம்வருடோற்சவத்திற்கு அக்கி

ராசனம் வகிப்ப நாயகன் எவரைவிதித்துள்ளனோ அரிமேயம்” என்று கல்ங்கு முளத்தராய்க் கரைந்து, கிந்தாதிரிப்பேட்டைக்குச் சென்றனா கதிரேசற் பிரியாக் கதிரைவேலர்.

சதாவதானஞ் செய்த மாட்சி.

அடுத்த ஆதிவாரம் (24-2-07.) சென்னை இலக்குடி விவாச மண்டபத்தில் ஆடகமன்றாடிக் குமரனஞ்சுன்றாடி, திருவடிக்கண் இடைமரூப் போரன்புவாய்ந்த பிள்ளையவர்களாற் சபாவதானஞ் செய்யப்படுமென வேதாக்கமோக்த சைவவித்தாந்த சபையாடகனால் பத்திரிகைகள் பரப்பப்பட்டன. அவையிற்றைக் கண்ட அனபர்கள் 12 மணிக்குே நாடகமண்டபத்திற்கு விஜயன் செய்தனர். அம்மகாசபைக்கு அத்தியாச்சுரம் பாலசரஸ்வதி பூரீஸ்பூரி னானுனந்தசுவாமிகள் அக்கிராசனம் வகித்தார். அப்பேரவையில் வீற்றிருந்த முதத்தமிழ்க்கல்வி நிரம்பப் பெற்ற முதியோர்கள், ஆரியக்கலைகளில் வல்ல ஈரியாகள், ஆங்கிலபாடையிற்றேறி வித்தியாப்பட்டங்கள் பெற்ற வகக்ல் சுகாமணிகள், கணிதசாத்திரிகள், பூக்கோளசாத்திரிகள், கமோளசாத்திரிகள், தத்துவசாத்திரிகள், இன்ஸ் பக்டர்கள், எட்மாஸ்டர்கள் முதலியபண்டிதர்கள் அவதானப்பரீக்ஷிதர்களாக ஏற்பட்டனர். அவ்வித்துவமணிகள் பொரித்த வினாக்கட்கு மாயாவாத தும்கோளரியவர்கள் வேலுமயிலுந்துணை, வேலுமயிலுந்துணை என்னுந் திருநாமத்தை முழக்கிக்கொண்டு, தருந்த விடைகள் விளம்பினா. அவ்விடைகளைக் கேட்ட அவதானச் சோதனைக் கர்த்தர்களும், அக்கிராசனரும் அவதானியைப் புகழ்ந்ததை ஂண்டு வரையபுகின் நீண்டுவிடுமெனக் கருதி விடுக்கின்றும்.

அவதானப்பரீக்ஷிதர்கள் கடாவிய வினாக்களையும், அவரவர் அபிதானங்களையும், அவைகட்கு அவதானச்சிங்கம் அளித்தவிடைகளையும் இவண் விரிக்கற் பெருமூயினும், அவையிற்றி னோர்பாகமாய கவிபேதங்களை மாதிரம் புவியுள்ளர்களிக்காங்குக்காட்டுதும்.

பரீக்ஷிதர்—திருமயிலை வித்துவான் அவள்ளியம்பல வுபாத்தியாயா குமாரா சோமசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்.

வினா—கபாலிக் குளத்தில் பூ சரஞ்சரமாய் விடக் கொத்தித்தது சுட்டது ஂனும் பொருள் தரக் கவித்துறையிற் பாடவேண்டும்.

விடை. உளத்திற் றுயருறும் வானவ. காமனை யுந்தவன்னுண் களத்திற் கரமுறுங் கபாலி முன்னொரு கன்னல்வில்லா லுழக்கச் சரஞ்சர மாப்பூ விழுப்பநி யாலபத்துக் குளத்தில் நெருப்புக் கொதித்தது சுட்டது குற்றமனதே.

(ப-ர்) காஞ்சிபுரம் ப. செ. முருகேசமுதவியா ரவர்கள்.

வினா—முருகனுக்கும், நவவீரர்க்கும், காஞ்சிக்கும சிலேடையாய் று வென்றெடுத்துக் று வென முடியும் நேரிசை வெண்பாவாகப் பாடல் வேண்டும்.

விடை. மூவாத தனமையினுல மோகத்தை நீக்குதலால்
காவார வைத்தலால் கண்ணுதலிற—பூவார
நிறறலால் வேனமுருக னேரி னவவீரா
உசாறகாஞ்சி நேரெனவே சொலகு.

(ப-ர) மயிலை ஆரங்கசாப் நாயகா.

வினா—கோலம் எனதுதொடங்கி, பாடினமுடியுமஹா நேரிசைவவண்பா
வில, சைவடித்தாந்த தாலனன் முடிதிகுடைக்காமெனும் பெரு
நையடக்கப் பாடவேணமும்.

விடை. கோலஞ்சோ சைவமெனுங் கொள்கை யரங்கப்போ
மேலுமோ சாமபைச்சோ மேலவநீன—ஞாலமதில
சுததாந்த தானஞ் சுற்றந்தனறி யெவவுயிராகும்
பத்திமுத்தி சேரந் பா

(ப-7) யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லியம்பதி இராசரத்தினம் பள்ளையவர்கள்.

வினா—சபாமிணடப்படெயரும், மாடிகாத்திகையாயிறென்றும், பசுபுலி
யைத்தின்றதென்றும் சொற்பொருட்டின் வருதிலையனியமைத்து
உனத்தொடங்கி ஏ எனமுடியும் ஆசிரியப்பாவாகப் பாடவேணமும்

விடை—சந்தமா நிலக்குந் விலாச மென்னும்
இந்தன மணடபத் திருந்நிம புலவருள
நூலறி தருதிய தவலுங் கேண்மோ
இறுமபூ தன்ன வியலுற உம பலகால
வான்பொயத் திமங்கித் துறந்லா லாத
மாசியென மதியுங் காத்திகை யாமே
புலிபபூண நுதைமான பொதுவிக ரத்தால
புலிவெளிப் படுத்துப் புல்கூட டடைத்த
புலபைப் புலியால் வாங்கியோ பசு
தினந்தோ புதுமைத் தின வியல் பறிநியே

(ப-ர) உரையாசிரியா கா. ஆலால் சுந்தரமினளை யவர்கள்

வினா—சிவபெருமானுக்கும், அவதானசைரகரும், சமுத்திரத்திற்கும் சிலே
டையாய், மூன்றாம் அடியில் சைவநித்தாந்தக் கருத்துடையதாய்
சங்கப்புலவ எனறெடுத்து நீ எனமுடியும் ஞானேரிசைவவண்பா
வாகப் பாட வேணமும்.

விடை சங்குப் புலவமணி சாரதலாற நத்துவத்தால்
தங்கக் கலைமதியுந் சாரதலாற—றுங்கமதாற
பேராற சதசத் தடக்கலாற பெமமானும்
நேரவையும வேலையுமே நேர

கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம்.

நீலகிரிக்கேகி நீலகண்டராயபுது.

சண்முகனருளார் சடாவதானஞ் செய்த சைவசித்தாந்த மகாசரபன்
சிதளத் திருநோக்கத்துடன் நீலச்சிகியோன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்
தருளியுள்ள நீலகிரிக்குன்றுர்க்கேகியுத்தியோகத்தை யேற்றுக்கொண்டது.
அத்திருப்பதிக் கணுள்ள பத்தர்களாம் வித்துவ சிரோன்மணி சொக்க
லிங்கம் பிள்ளைமுதலியோர், “சுழநாட்டிற் றேன் நிச்சோழநாடு முதலிய
தமிழ்நாடுகள் வாழத்தெய்வத்திருவருள் கைவந்து கிடந்த சைவத்திரு
வாளர்களருளிய திருமுறைகளின் மாண்பைக் கலிமிக்க இக்காலத்தில்
இராசாங்கமேறி வலியுறுத்திய பெருமான்நம் நீலகிரிக்கெழுந்தருள் நாம்புரி
ந்த புண்ணியமென்னோ?” எனவிசைத்துக் கதிரைவேலர் பாலணைந்தார்
கள். அன்னவர்களைக் கண்டமன்னர் நன்னயமாக “நண்பீர்! சைவசித்
தாந்த சபையொன்று தாபித்தல்வேண்டும்; அச்சபையில் சைவபுராணப் பிர
சங்கங்கள் நடைபெறல்வேண்டும்; இங்கேயுள்ள குளிர்காற்று நந்தேகத்
திற்குத் திங்கு நிகழ்த்துமெனக் கருதுகின்றோம்; இரண்முகிக்குள் இவண்
குளிர்ப்புகத்துடன் உலவும்வாயுபகவான் எமக்கு நேயனாவனேல், தங்கண்
முன்சதாவதானஞ் செய்துகாட்டுவல்” என்றியம்ப, பூதியணிந்த புண்ணியா
கள் “சோதிபோல் தாங்கள் சொற்றபடி இப்பங்குனி மதி கழிந்தவுடன்
வருடப்பிறப்பன்று அடியேங்கள் ஓர்சபைதாபிக்கின்றோம்; மத்தியில் இளை
யான் குழமாத நாயனார் புராணத்தைப் பிரசிங்கிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்
றோம்” எனக்கூறினார்கள். அத்துவித சித்தாந்த மதோத்தாரணர் அவர்கள்
வேண்டுகோட்டிணங்கி பிரசிங்கித்து வந்தனர். அந்நாயனார் பெருமான் அரு
மைத் திருப்புராணம் முற்றுப்பெறுவதற்குள் வெங்குளிர்சுரம் எங்குரு
நாதரைத் தாக்கிபது. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் நாவலர் பிரஸீலுள்ள
ஸ்ரீஸுரீ சதாசிவம்பிள்ளையவர்கட்குத் தந்தியடித்தனர். கிளைந்துரை சிந்
தாதிரிப்பேட்டைச் செல்வர்க்குத் தந்திகொடுத்தனர். சுரநோயார் பீடிக்
கப்பட்ட அக்காலத்தும் அவரைக்காணவந்த பெரியோர்கட்குச் சிவமான
மியங்கனையே எங்குரவன் போதித்தனரெனின், அன்னவரின் தவப்பெற்
றியை யறிவிவி எங்ஙனம் வகுப்பேம். என்றும் நோய் கண்டறியார் நோய்
கண்ட ஐந்தாநான் தந்நண்பராய, சொக்கலிங்கம் பிள்ளையையும், அவர்
தமயனரையும் அருகழைத்து, நடைபெற வேண்டிய இலெளக்க விடயங்க
ளைச் சிலமொழிந்து, திருவையாற்றிற் கயிலாய தரிசனத்தைத் தாண்டவ
மூர்த்தி காட்டியகாலே தாண்டக வேந்தரருளிச் செய்த “மாதர்பிறைக்
கண்ணியானை” என்னும் அருட்பதிகத்தை யோதி அருகிருந்த அரனடியார்
களிக்கப் பொருளும் விரித்துப் பராபவஹி பங்குனிமீ 13௩ செல்வாய்க்
கிழமை மகாசுத்திரவ் கூடிய துவாதசித் திதியிலே, அகண்டாகாரப்
பொருளாஞ் சிவத்துட னிரண்டறக் கலந்தனர். தந்திசமாச்சாரங்கள் தம
முலகெங்கணு முலவின. சென்னைச் சிவநேயர்கள் யாவரும் ஸ்ரீகபாலீச்
சுரப் பெருமானார் கண்டிகையுந் திருநீற்றையும் பொருளாக்கொண்ட அறு

பான் மும்மைநாயன்மார்களுடன் திருவீதிவலம்வந்து, திருக்கோயிலுட் பிரகாரத்தைச் சுற்றுந் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்துக் கொண்டிருந்த காலே சென்னைக்குக் கதிரைவேலர் கபாலீச்சுரனுடன் கலந்தார் என்ற சமாசாரம் எட்டியது. கபாலீசா கபாலீசா என்னுஞ்சந்தழ் கதிரைவேலா கதிரைவேலா எனமாறியது. தொண்டைநாடு, பாண்டியநாடு, சோழநாடு, ஈழநாடு முதலிய நாடுகள் துக்கசாகரத்திலாழ்ந்தன. தகனகிரியையும், அத்திசஞ்சயனமும் குன்றுரில் நடைபெற்றன. அந்தியேஷ்டிமுதலிய கிரியைகள் யாழ்ப்பாணத்திலேநடந்தேறின. அக்கமணியையும், அருணீற்றையும் அன்புடனணிந்து, பன்னிருமுறைகளைப் பாராயணஞ்செய்யும் பக்தஜனசபையார் கள் கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள் அற்புதத் திருவுருவப் படங்களைத் தத்தம், சபைகளிலும், இல்லங்களிலும் தாபித்து, மெய்ப்பத்தியுடன் பூசித்து வாழ்கின்றார்கள்.

வாழ் விருந்தம்

பன்னிரு முறைகள் வாழ்க பாரினி லவற்றின மேன்மை சொன்னநற் கதிரை வேலெஞ் சுந்தரக் குரவன் வாழ்க வன்னவ ஜூல்கள் வாழ்க வருஞ்சபை பலவு நங்கள் பன்னிரு புயத்தோன் பால பகவனார் சபையும் வாழ்க.

கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

கதிரைவேலன் கழலிணை வாழ்க.

உ
சிவமயம்.
நீநீச் சிற்றம்பலம்

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி
சதாவதானம்,
ஸ்ரீலஸ்ரீ-நா. கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்களின்
பிரிவுற்றாமைக்காகப்
பல விதவசிகளால் மணிகள் இயற்றிய
செய்யுள்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கீரிமலை - சைவப்பிரசங்கராய
மகாவித்துவான் - ஸ்ரீலஸ்ரீ - சு. பரம்பையரவர்கள்
இயற்றியது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநித்தம்.
சீர்பூத்த மலைவளமுந் தரைவளமுந் கலங்களைற்றுள்
செயல்பூத்த கடல்வளமுந் திகழும் தெய்வ
நீர்பூத்த தென்னிலங்கை மீழ்வள யாழ்ப்பாண
நிலம்பூத்த பிரிவாய வடம் ராட்சிப்
பேர்பூத்த நகரதிபன் கொன்றையறு கரவினோடு
பிறைபூத்த சடாமுடியிற் பெருமை வாய்ந்த
எர்பூத்த கங்கைகுல பரம்பரையிற் நிலதனாகி
யெழில்பூத்த குலங்குடியி னேற்ற டக்கோன். (க)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநித்தம்.
மேலைப் புலவ ரவியுண்ண விருந்து கொடுத்து விளம்புமறை
நூலப் புலவர் முதலாய நான்கு வருணத் தவர்களுக்கும்
சாலப் புலவ ரொலிதழைத்துத் தயங்குந் செல்வ நிதிசிறந்த
மேலைப் புலோலி நகரதிபன் வேளாண் குலத்தை விளக்கிடுவோன். (உ)

தென்னவன்றன் ரெடையடைவாய்ப் படையுடையோ னங்குருல
சேர தேய, மன்னவன்றார் மணமகலக் குவளைமலர் மாலையணி மருமம் பூண்
டோன், பொன்னிவளத் துறையுடையோன் கொடியுடைய மேழிவளா

புனிதன் மும்மை, மன்னவர்கள் படைத்தொகையின் குடியடிமைத் திறம்
பூணு மாட்சி யானன். (௩)

காயா மரமென் றுதவாத கல்லாக் கிரீஸ்து மதத்தோடு
மாயா வாத வைட்டிணவம் வாட்டும் பௌத்த மாதியன
பேயா மென்னப் புரட்டுமதப் பித்தாட் டகன்று பிழைத்துய்யத்
தாயா மென்ன வைதீக சைவம் வளர்க்குந் தன்மையினான். (௪)

பலப்பல சபைக டோறும் பண்டிதர் புலவர் முன்னே
குலப்பட மாயா வாத தும்சகோ ளரியென் றோது
நலப்படு பட்டத் தோடு நண்ணுமத் துவசித் தாந்த
நிலைப்படு சைவம் நாட்டி நின்றவப் பெயரும் பெற்றோன். (௫)

தில்லையூர் காஞ்சி யோடு திரிச்சிராப் பள்ளி சென்னை
யெல்லையி லலங்க டோறு மிணையிலாத் திருவ ருட்பாச்
சொல்லுமுற் சவந டாத்தித் தொண்டர்கள் போற்றி செய்ய
வல்லுநன் பகலு மேத்து மதுவினோ தத்த னானன். (௬)

மாகப் பிள்ளை சிறுவழுவால் வந்த ணைந்த தெனவாய்ந்த
நாகப் பிள்ளை தவப்பயனாய் நண்ணு தெய்வ சுபக்கிரக
யோகப் பிள்ளை குடிப்பிள்ளை யுண்மைச் சைவ குலப்பிள்ளை
யாகப் பிள்ளை யெனவுதித்த வண்ணல் கதிரை வேற்பிள்ளை. (௭)

எண்சீர்க்கழி நெடிடடியாசிரிய விநுத்தம்.

தருக்கள்பல வுடைமையினு லிந்திரனைக் கீழாக்கித்
தனதனைப்பன் னிதியாலுத் தரத்தே யோட்டி
மருப்புடைய சுரபிகளால் வசிட்டனது பெருமையிற்
மாப்பிணையுள் சிறிதேனு மதியா னாகி
விருப்புடைய விண்ணுவவ தாரத்தை யத்தொகையால்
மேலுறழு மவதானம் விளங்கச் செய்தே
யுருப்படிவ முழுதுமறி வாலிங்கு வருத்தனை
கதிர்வேலன் பெருமையெம்மா லுரைக்க வற்றோ. (௮)

ஆயிரமார் தலைபடைத்திவ் வுலகுதாங்கு மாகிசேடன்
றனதறிவைப் பூணமா யவதா னித்தே
மேயவொரு தலைகொண்டு சதாவதான மெவ்விடத்தும்
விளக்கமுறப் புலவோரும் விரும்பிக் காண
மாயிருமிந் ஞாலமகிற் சென்னைநகர் வந்தேறி
மண்டபத்திற் பலர்குழுமி மகிழ்ந்து பேசப்
போயிருந்து செயுந்திறனைச் சேடன்றான் கேட்டமுன்று
போயொளித்தான் பிலத்தினுள்ளே மீளா னாக. (௯)

இத்தகைய வறிவாண்மை கண்டதேவ ரினியிவனே

சகச்சிரமா மவதான மெண்ணச் செய்வான்
சத்தியமா மிதற்குமுன்னே யெமது கோட்டி.

தருவிப்போம் நீலகிரி தனிலே யென்று
யுத்தியொடு பராபவமாம் வற்சரத்தின் மீனமாதத்

தோங்கியபன் மூன்றுசே யுறும கத்தில்
வித்தகமா முபசாரத் தோடவனைக் கொண்டேகி

விமலனுல கதனில்வைத்தார் மீளா னாக.

(40)

வேண்பா.

எண்டிசையும் முட்டி யிடமின்றி யப்பாலும்

மண்டுங் கதிரைவேன் மாபிள்ளை—கொண்டபுகழ்

கூர்மவுரை செய்யுங் குகப ராக்கிரம

மாபிவைகள் காட்டு மது.

(41)

—o—o—o—

. யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலி - மகாவித்துவான்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி - ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதரவர்கள்

இ ய ட் றி ய து.

கல் வேண்பா.

எப்பா லகரு மியற்சொற் றமிழ்மொழியே

யெப்பாலும் பேசு மெழிநாடு—தப்பாது

தேவார மாகி திருவருட்பா முக்கணுடைத்

தேவாரத் தோது திருநாடு—நாவாரக்

கந்தபுரா னாகிமுறை கற்றுநனி கேட்டுளமோ

கந்தபுரா சப்பெருமை காணாடு—இந்திரரு

நாடுவள யாழ்ப்பாண நாடிதனி லுத்தரத்துக்

கூடுபிலோ விப்பதிக்கட் கூடாதார்—நீடுமதங்

கோட்டப் பிறந்துமனக் கோட்டமறக் கற்றுணர்ந்தெக்

நாட்டுக்கு நல்விசையை நாட்டியவன்—பாட்டியலார்

பன்னூ லுரைகணனி பன்னூ லவையச்சின்

முன்னூ விளக்கியருண் முன்னவனும்—மின்னேர்ச

தாவீதா னம்புரிந்து தாவதா னம்பகைகை

மேவவே செய்தவல மேவுசங்க—சாவமெனும்

பிள்ளை கதிரவேற் பிள்ளைபுவி விட்டதன

லுள்ளநனி சோருமுற வுள்ளீர்காள்—பிள்ளையவன்

இப்பா ருட்பா விசைநிறுத்தி யிங்கிதனை
யப்பாரு நாட்ட வடைந்ததுண்மை—எய்ப்பாருங்
கொள்ள? ரெந்தையருள் கொள்ளைகொளச் சென்றனனென
றுள்ளமகிழ் கொள்வீ ருற.

—o—o—o—

நீலகிரிக் துன்றார் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஸ்ரீமந் - சொக்கலிங்கம்பிள்ளை யவர்கள்
இ ய த் தி ய து.

ஓரோ டீவாரடி மிகதுவந்த கோசக வோடுபோது.

பொன்பூத்த மேலைப் புலோவிவரு புண்ணியனே !

தென்பூத்த சென்னை சிறக்கப் புகழ்ப்படைத்தேய் !

மன்பூத்த தேகம் விதெதுப் புவியகன்று

மன்பூத்த வானிற்^{சு} மாணே புகுந்த தென்னோ ?

மாக்கதிரை வேற்பிள்ளை^{சு} மாணே புகுந்ததென்னோ? (க)

கந்தனடி போற்றுங் கதிரைவேற் பிள்ளையையா

தந்தையழு தேங்கச் சகோதராக டாமழுங்க

செந்தம்முதோ விதவ சிகாமணிகள் சோர்த்தனுங்க

இந்தப்பூ நீததுமே லேனோ வகன்றனை^{சு} ?

எங்கள் மனமேங்க வேனோ வகன்றனை^{சு} ? (உ)

சுததசைவ சித்தார்த்தத் தோ ட் கடற்பழந்து

தத்து மலைசுழந் தாத்திரியி லுள்ளமெய்சேர்

விதவ சனசமுக மெய்ச்சப் பிரசங்கம்

மெத்தப் பொழிபுகிலே விண்ணு டடைந்தனையோ ?

விதவக் கதிர்விலே விண்ணு டடைந்தனையோ ? (ங)

மன்னு கடல்குழந்த வையகத்தா ரெல்லாரு

முன்னையக மெய்ச்சி யுரைக்கும்வகை செய்வேனா

என்ன வெனக்குறா த்த வின்கதிரை வேற்பிள்ளை

மன்னவனே யையா மறையச் செலலழகோ ?

மாவிதது வானே மறையச் செலலழகோ ? (ச)

நெருந லுளனொருவ னின் றில்லை யென்னும்

பெருமை யுடைத்துலக மென்றபெரி யோர்த

முரைசே ருவமையா வுனையே யுரைத்திடுந்

அரைசே யதனுண்மை யாட்டமாக் காட்டுதியோ ?

ஐயா கதிர்விலே யாட்டமாக் காட்டுதியோ ? (ஊ)

சொத்த சிவதலங்கள் சென்றுசென்று வந்தநிறகுச்
சோத்த வுடற்சுமையைச் சீரா யிறக்கக்கார்
பூததகரு நீலப் பொருட்பையோ பாபியினிற்
பூதத பிரமனன்று பொய்யா தெழுதிவைத்தான்?

பூமான் கதிர்வேலே பொய்யா தெழுதிவைத்தான்? (௬)

எய்யு 'மெனாது'வை எயன்னு மதுப்பாலச்
செய்யவவ தான ஸ் சிபக்க வொருநூறு
செய்துமக்குக் காட்டுவனா திங்க ளிணைடிவென
வையமறத கூரிய சொல் லையா வயாந்தனையோ?

அன்பா கதிர்வேலென் னையா வயாந்தனையோ? (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாச் சரியவிநீதம்.

ஒருவா ம வினிய வென துரிமைமனை யொருமகனை யொருமகட்டின
பெருவாய்மையா ன்று டிறகுதின மொருநாங்கிற் றிரிந்த கணரூள்
சரியாக வமமகற்குத் திருநாவுக் கரென்ற டிதானைச் சோத்தி
யொருதாயின் வயிற் றுமலனா துடனவந்த வுச்சு பா லொட்டி வித்தேன.()

நாணுவா பிரிந்திங்கு வந்திட்டே னவனினியிந் தானி லத்தி
ஹனமலாத் திருநாவுக் கடிசையா வானெனயா முணரச சொற்றாய்
நானிலமே னாகப்பி ன்னையருந் தவப்பயனாய் நன்கு தித்த
நான, கு கதிரைவேற் றின்னைய யமமொழியை நயப்பித் தாயோ? (௯)

தாங்காது நேயானி தலைசாய்த்த தினமுதலாச சலியா துண்ணைப்
பாங்காகப் பாங்குவரு நண்பாகடம் மனங்குளிரப் பரிவி டேனெங்
காங்கேயன் றினையளித்த கண்ணுதலா பெருமையையே கழறு நீயும்
பொங்காலம் போந்ததுவோ புவிபுகழுவ கதிரைவேற் புலமை பக்கோய்?

பெற்றபிதா வகம்வருநதப் பின்னாகடம் மனமுனையப் பெட்பி னுன்னோ
நெற்சகோ தரரமுடக வுன்னவாக ளகமுடைய வுன்ன கேட்ட
மற்றவர்கள் மனநோக்க கற்றவாகள கசிந்துருக மறைது நீதான
நிற்றலழ கோகதிரை வேலேமுத் தாழியே நீதி பக்கோய். (௧௧)

வேறு.

தொண்டர் சரிதை கதிர்வேலே எசான்னி எயன்ன யாட்கேட்க
வெணடிக் கரிய வாக்களித்தா எயம்மா னருள்சோ மொழித்தேவர்
கண்டி னினிய வாக்காறசொல் கவினா றினையான் குடிமாறத
தொண்டா காதை தொடங்கிமுற்றச் சொல்லா தெங்கு மறைந்தனை.

கற்றுக் கேட்ட பெரியோய்நீ காதை சொல்லக் காடாரப்
பெற்று மகிழ் விருந்தேமைப் பிரிந்து சேற லழகேயோ?

பிற்றை யதனை நீதானே பேசி முடியென் மெனக்குரைத்தல்
கற்ற கதிரை வேலேநீ கண்ட நீதிக் கடுப்பதுவோ. (க௭)

புதிய வருடக் கொண்டாட்டம் பொருந்தக் கொள்ளு வீர்களென்று
முதிய மதியக் கதிர்வேலே மொழிந்த மாற்ற மெம்மனத்துப்
பதிய வைத்துப் பண்பாகப் படர்ந்தாய் நாங்கள் பகவருந்த
மதிய நதிய மமைத்தசடை வள்ளல் தூக்கு மலரடிக்கே. (க௮)

கால னுயிரைக் கவர்ந்தேகச் கனலா ராக்கை நீரூக்கப்
பாலு மாற்றிற் கரைக்கவதைப் பண்பார் நதியங் கொண்டேக
வேல னருளில் விதமானால் வித்தை மருசீர் றற்கதிரை
வேல வினியா மென்செய்வோம் மீட்டும் வலியோ வெமக்கிலையே. ()

பாரிற் புகழ்சேர் பஞ்சநதம் பார்க்கப் போவே னெனப்பல்கால்
பூரிப் புடனே புகன்றனைநீ பொய்யா முடலை யிவண்வைத்து
நேரிற் காணச் சென்றனையோ நிமல னினிய தரிசனத்தைத்
தேரிற் காணே னின்செய்கை தெரியச் சொல்வாய் கதிர்வேலே. (க௯)

வாக்கு மனங்கட் கெட்டாத மாதே வன்சே ரையாற்றை,
வாக்கு மன்னர் வழத்தியசீர் மாதர்ப் பிறையாம் வண்பதிகப்
போக்கை யாங்க ளினிதுணரப் போற்றி யுரைத்த கதிர்வேனின்
வாக்கிங் கெங்க ளிருசெவியில் மணியே போல வொலிக்குதையா. ()

பன்னற் கரிய நோயானீ படுக்கைக் கிடந்த வப்போதும்
மன்னிற் நிகழும் கபர்த்தமுடை. விமலன் பெருமை யல்லாமல்
நின்னற் ருளு வேறென்று நிகழ்த்தா வாறு மற்றதனை
நன்னர்ப் பயிற்றி வைத்திருந்த நலம்போல் வேறு கண்டிலமால். (க௮)

கொச்சகக்கு லிப்பா.

அத்துவித சித்தாந்த மருந்துணையெ யிழந்தது காண்
சுத்தமுறு தீந்தபிழ்தன் திருச்சுதனை யிழந்ததுகாண்
மெய்த்தசிவ சமயமுமெய் வித்தகனை யிழந்தது காண்
வித்தகநற் கதிர்வேலன் விமலனடி யுறுபோழ்தே. (க௯)

நேரிசை வேண்பா.

சேர்ந்த பராபவத்திற் சீர்மினப் பூர்வபக்கத
தார்ந்ததெய்தி பன்முன்றி லாமகத்தி—லெய்ந்தசெவ்வாய்
நாமான் புலமையுறு நற்கதிரை வேற்பிள்ளைச்
மோன் சிவமார் தினம். (௨௦)

யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலி

ஸ்ரீமத் - வே. சு. முருகேசபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

விருத்தம்

ஊபெருஞ் சாலி யாயிரத் தெண்ணூற நிருபது சோபதி னெனபான்
பாரபுகழந் தேதது பராபவ வாண்முற பங்குனி பதொடு மூன்றிற
காரெரி பூவத் துவாத்சித் திதியிற கவிஞாருழ புலோலியில வாடும்
பேருறு புலமைக கதிரைவேற பிள்ளை பிஞ்சுநகன பதநில சோகதான (க)

சீரேறுகவியத்தமையாயிரத்தெட்டுச்சோநதிபராபவத்திற்
நிகழுபங்குனிபதினமூன்றெனுந்தேதியிறசோபௌமவாடநிசியிற
செல்மகநாளுடனசோபாலவமமுறத்திரிதியோகமமதனிலே
செநிசுனறவளாபகத்ததுவாத் திதியிற செய்யதுலைககினைத்திற்
காமேவுகலையங்கிரியிலுறைகண்ணுதற்கடவுளசணமுகண்டுகளே
கைதொழுஞ்சிலுறங்கறவாக்கனபளுங்கருணைக்குணக்குனறமாங்
கலைவலநிபுணனொமெதிர்பணமுதாக்கெலாங்கிரிமுயையொத்தசிறுநக
கருதுயாழ்ப்பாணத்ததுபுலோலிநகர்மேவியேகனப்பிரசங்கங்களசெய்து
யாமேவுபுலவோரகளகலைவலவேதியாகளபணபோடுவநதுபரவப
பறபலவிலக்கணவிலக்கியமுதலாகப்பகாசதாவதானமும்
பண்ணியேசோழவளநாமிடன்பாணமுயுபழைசேரநாடுமுதலாயப
பகருமெத்தேசமுஞ்சென்றுதஞ்சாததிகளபரவுறச்செயலல்லனும்
தாரேறுமுழுவாருலிலகனாகதிரைவேறசகலகலேதோபணமுதன
தனயாமுதலாவுளசுறமம் ததிரரெலாஞ்சந்தேகமுறறலறவே
தருமுலகவாழ்வொருவித்தேவதுநதுபியாட்பச்சங்கரனநிருவழிகழ்ச்ச
சகசமாபானந்தமயிபேறதாஞ்சகங்கசாரதுவாழநதிடானரோ (உ)

வேறு.

பத்தா முதலான பல்லோரகள கண்டுதொழ்ச
சித்த மொருமையுறச் செலகதிரை வேறபிள்ளை
வத்தன் பசுபதித் தருடபத்திற ஞானடைந்து
பதிரமையா யானந்த பரவசமாயுறறன்னே. (ங)

வித்துவான்

ஸ்ரீமத் - அ. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை யவர்கள், B. A.,

இ ய த் தி ய து.

கலநீலத்துறை.

மன்று ளாடிய மலரடி முடிப சை மணக்க
வின்று நாண்முதற் றமிழ்மொழி தன்மண பழக்கச
சென்று சே நதனன் சிவனபுதங் கதிரைவேற் செம்ம
வென்று தேட்டவ ரியாவரு டரங்குவ ிரங்கு. (க)

முத்த மிழ்த்துறை முற்றிய புலவர்தம முடியே
வைத்த நல்லணி யாமென வையகம் புகழு
முத்த மக்கவி யேயர னருள்கொடு கனிந்த
பத்த னேயுனை யொப்ட வர் பவ்ரென வரியேம். (உ)

வன்பு பூண்டவன் மறைசொட ரிருபத்த திடமே
யன்பு பூண்டவ னரும்புகழ் பாடியும் பரப்பி
யின்பு பூண்டவல் வாழ்வினி லீணையிலா வுறுதி
வன்பு பூண்டவன் தன்பிரி வாற்றமோ வையம் (ஈ)

தீநமயிலை ஸ்ரீகபாலஸ்வர பக்தஜனசபைத்தாபகராய

வித்துவான்

ஸ்ரீமத் - க. மு. அரங்கசுவாமி நாயகரவர்கள்

இ ய த் தி ய து.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிருந்தம்.

வான்புக மேமக் கொடுமுடி யெனுமோர்
வளம்பல பயக்குமா விலங்கைக்
சான்படர் பத்தணிசெழு மேலைப்
புலோவியாங் கவினகர் மேவும்
மேம்படு சைவ நலந்திகழ் வேளாண்
குடியினி லுதித்தபாக் கியத்தோன்
தேன்மொழி கொழிக்குந் தமழ்க்கடற் கடந்தோன்
கதிரைவேற் பெயர்ம் கச் சிறந்தோன். (க)

நூற்பல வியற்றிப் பிரசங்க வழியால் தவல்புறச் சமயிக ஞ்ரையைப்
பாற்பட வொதுக்கி யாகக் கெதப் பயன்று வாழரித் தமாந்தான
ஏற்புறு மஃதா னங்களுஞ் செயதிங் கேகியே சென்னேவிட டந்தோ!
போற்றுபா புணரப் பெறாமலே மீட மிம புகுந்தன்ன பரக்கி மாந்தோ! ()

அயிககமுற றுலகோ வாழவே யறிஞ் சருமபு முயற்சிகள் புரிப
மயக்கமுற நிகலிச சைவமா னுனதோ மனனிஞ் கணியாய மலைநா
வியபினும பாட லென்றுபோ ய் ம லிங்கதரு விளக்குவ மொரும
யப்படி னனபு மலிபுகுப புலவன நானில நீங்கின தமமா!!

சலிந்துறை

மணனுல கத்தே யுயிராவிடு காலே மாபாசக்
கண்ணுறு சுற்றங் கவலுறு மென்றோ கருநேகத்
தன்னுறு நீலக் கிரிச் சை யாவித் தனிசோ நாய
விணனுல கத்துக் கணிமைய தென்றோ மேயோனே (அ)

சிவமவளா சோம சுந்தர நாயன சிவமேவ
வவமவளா சமயத் சவாவலி யடுவா ரியாரேயென
றிவனுள மருளாச் சிந்தனை யுறுவா க கிருநீக்கி
யவிபொளி யெழுமா லெனவெளி வந்தா யறவோனே. (ஆ)

மறைபுகழ் சைவத் துறைமா பரியா மயலாலே
குறைபடு வாதக கொடுமைக் கொட ரக் குலீத்தித்
துறைவழி வெறிக் கொடித் தூக்கித் தூர்நின்
முறைநிலை நாட்டிச் சிவபத் முயறாய முதியோனே (இ)

சென்னைப் பேரெகசா னா ஆபீஸில் ஆடிடாக இருந்தவரும்,
தற்காலம் கிங்கப்பூரில் வசிப்பவரும்,
வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்,
ஸ்ரீலக்ஷ் - சோமசுந்தர நாயகாவர்சன் மாணாசநமங்கிய

ஸ்ரீமத் - பசுசையப்ப நாயகரவாகள

இ ய ற றி ய து.

ஆசிரியநீத்தம்

சோகோண்ட கலியிலையாயி ரத்தேழினிற
நிகழ்பராபவ வாணடினிற
சோமீன சுக்கிலமபத் தொன றுமூனறா
திகதிமங்களவாரமாஞ்

செம்மைத் துவாதசிமகமினங்கிடுந்
 றினததிரவிலேழ்மணிக்குத்
 திக்கெங்கணும்புகழியாழ்ப்பாணதேயததிற்
 சிறக்குநாகப்பிள்ளைதன்
 செய்தவயிலங்கவருபுததிரசிகாமணி
 செய்யகுணகணநவமணி
 5)வேர்த்கர்ஷப்ரதிபாதிதந்நானசாஸ்திரத
 தெளிவுதிகழ்சிநதாமணி
 6)வாத்தவிதோத்தாரணற்புதவமுதப்பாகடன
 செய்சபாரஞ்சிதமணி
 7)யமாயாவாதலஞ்சகப்புன்மதத
 திபுரகண்டகதினமணி
 8)பாகொண்டஸ்பென்ஸரண்ட்கோவின்மாணீனஜராய்ப
 பிறங்குமப்பாசாயின்
 9)பீற்றவீட்டிலுப்பட்டுநூற்காராதம்
 பெருமடாலயத்திடத்தும்
 பிரம்பூவொர்க்கொப்குப்பராதிமாயாவாதப்
 பெரியருநடுங்கியேங்கப்
 பேசுநயவசனசாதுயகோலாகல
 ப்ரகடனபாதாபரீலன்
 பேசருவேதாகமபுராணைதிகாசப்
 பிரவர்த்தகாசார்யராம்
 பெரியர்மாயாவாததும்ஸகோளரியெனும்
 பெயர்தரப்பெற்றதரன்
 ப்ரக்யாதஸ்ரீலஸ்ரீஆறுமுகநாவலர்
 பிரகஸ்பதிக்குநிகராம்
 ப்ரபலவைதிகளைவசுத்தாந்தசண்டமா
 ருதப்பெறலரும்பெயர்கொளும்
 ஏர்கொண்டஸ்ரீலஸ்ரீசோமசுர்த்ரச்செம்ம
 லிவர்கணற்குணம்பொலிந்தே
 றனமிகுவஞ்சப்புறச்சமயமதகரிக
 ளேங்கவருகண்டரவம்
 எந்தைசிவசங்கரன்றிருவடியையநாரணை
 எட்டாதயர்ந்தபரிசும்
 இனியதன்சண்பறிததருச்சித்தநேர்மையு
 பிருக்காதிகூறிநிற்க
 ஈதரியமாட்டாதபாஞ்சராத்திரிகளா
 மிரும்பைகட்கசனியன்னுன்

எழைக்கிறிஸ்தவக்கொள்வையொருமசகம்
 வெண்ணித்துப் க்ருநீரான்
 எழிற்றிருவரங்கத்துவித்வணன்கோழக
 ளெலாபிறும்பூதுகொள்வா
 னிசைப்பருள்சதாவதானம்விளங்கும்படி
 யினிதுடன்செய்தவறினான்
 பார்தொண்டவியர்கள்விமலையுநன்னையினிப்
 பரிவினற்காட்டுவானிப்
 பாரில்வந்தருள்சமயகுரவரவர்க்கேயருட்
 பாக்களாமென்றுஞ்செத்தார்
 பலரையுமெழுப்புவன்வம்னிதுததியெனப்
 பத்திரிகாப்பறைசாற்றியே
 பழிசுமந்தேசெத்தகருங்குழிப்பிள்ளையின்
 பாமருட்பாவேயென்றும்
 பண்பார்ந்தசென்னைமாஜிஸ்ட்ரேட்டகோர்ட்டிலே
 பகர்ந்திடுஞ்ஜெயப்பரதாபன்
 பங்காருநீலகிரிஸ்கூல்தபுமெட்மாஸ்ட்டர்
 பரவுகதிரைவேலிவண்
 பரசிவாலயத்தருட்பாவுத்ஸவஞ்செய்த
 பான்மைபொரவேதேவாதம்
 பவனத்துமவ்வுத்ஸவஞ்செய்யவேயவண்
 பரிவுடன்படர்ந்தனனரோ.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநிந்தம்.

இலக்கியமுந்நிலக்கணமும் ஞானசாஸ் திரமனைத்துந்நலங்கக் கற்ற
 விலக்குவிதியனுசரித்துப் பூதியுடன் கண்மணியும் விளங்கக் கொண்டே
 இலக்குமிநா மகடங்கு முறைவிடமாய்ப் பொலிவெய்தி யெவர்க்கு முற்ற
 கலக்ககற்றும் பாண்டித்ய கதிரைவேற்பிள்ளையே கண்ணா வானே. (க)

கண்ணாவாய் மாணாக்கா தமைத்திருத்திப் போதிக்குங் கவியாற்றற்கோ
 தண்ணியபே ரளரினோடு பின்மொழியா ளன்னவரைத் தணிவித் தற்கோ
 மண்ணினதி பொறையுடைமைக் கோசத்ய வரிச்சந்த்ரன வாக்கி னுக்கோ
 நண்ணிமுறை யிட்டவர்க்குக் கண்ணின்போலுதவிபுரி நன்மைக்கோதான்.

கோதானம் பூதான முதலியதா னங்களுக்குட் கோதி லன்னம்
 மீதான மெனினுமதன் மேற்றான மாப்புகல்வர் வித்தை தன்னை [டே
 யீதாய்ந்தே யிருட்டுமிக்குங் குருத்தொழிலைப் பரிவினுட னேற்றுக் கொண்
 யோதாநிற் பாருக்குள் ளன்போடுந் திறனோடு முணர்த்த லுக்கோ. (ங)

உணர்வரிய பதிபகபா சத்தியல்பு விரித்துரைக்கு முயர்சித் தாந்த
நுணுக்கமெலால், சந்தேக விபரீத மறக்கற்று நுதற்கண் ணுனின்
மணக்குமலர்ப் பதத்தன்ரின் வழிபடுமெய் யடியவந்தாண் மனத்தேவைத்து
வணங்கிக் பூரித்துப் பூசித்து நேசிக்கு மாண்புக்கோதான். (சு)

மாண்பிறையு மில்லாத வஞ்சகப்புன் புறச்சமயர் வாது கூறி
மாண்பிறையு நதியுய்ளிர் சென்சமலப் பெருமானை மதியா ராகில்
வீண்போது போக்காதக் கணங்களிற்று மேற்செல்லும் விற்றச் சியம்போ ன்.
லாண்மையோ டன்னவர்பின் வாங்கிடவே சென்றடர்க்கு மாற்றற் கோதா
ஆற்றிலிட்ட வேடெதிர்த்துச் செல்லவென்பு பெண்ணாக வரவு தீண்டிக்
கூற்றுலகஞ் சேர்ந்தமகன் வரப்பாமன் புதுசெலக் குணமின் மூகை ன்று
யாற்றவிடை சொலக்கருங்கன்விதந்திடச் செய் த பழ்மறையேயருட்பாவெ
போற்றியெவ ரும்புகழக் கோர்ட்டினின்று தாரித்த புனயத் துக்கோ. (சு)

புண்ணியமோர் தினத்தனையு மில்லாது விளக்கெரித்தேன் புனலைக்
கொண்டு, கண்ணுதலோ டுனிதுகலந் தானந்த மிக்கொண்டேன் கடின
பின்னி, மண்ணுண்டார் தமையுயிர்ப்பித் தளிக்கவெலன் வம்பினென்றான்
வாய்ப்பாட் டெல்லாங், கண்ணியபின் மருட்பாவென் றுயாகோர்ட்டிற்
சாட்சியுடன் காண்பித் தற்கோ. (எ)

இன்னவற்று னேதுக்கோ நினைநினைத்துப் பேதுருவே னேக்கங் கொண்டு
பன்னரிய நின்புகழிப் பாந்முழுதும் பரந்துலவும் பரிசா லந்தோ
உன்னரிய நண்பினரு முறவினரு மற்றோரு முனைக்கா னாமே [னா.
இன்னலுற்றுப் பொருமலுற வெங்கொளித்தா யினிக்காண்பதென்றோ மன்

மன்னவனே வடிவுள்ள சிவனானும் பிகையெனுநின் மகளு நின்போற்
பன்னரிய பாவலனாய் வருமதலை மாறாநின் பால னாக
மன்னியநற் றிருநாவுக் கரசுநினை நினைத்தேங்கி வாய்விட் டப்பா
வென்றுபிகக் கதறிவிழி நீர்சொரிய வெங்கொளித்தா யேனென் னாயோ.

கும்பமுனி யுபமன்யு வெனுஞ்சைவத் திருவாளர்கோதிற் றெண்டர்
தம்பெருமை திருக்கயிலைத் தடவரையி லினிதமர்ந்து சாற்றக் கேட்ட
வும்பெரோடு சிவகணங்க ணின்வாக்கி னவர்சரித முவந்து கேட்பான் [கே.
சம்பிரமத் தோடுனினை யழைத்திடத்தான் சென்றனையோ தண்கை லைக்

நேரிசை வெண்பா.

ஆறுமுக நாவலர்பின் னஞ்சுகமுகப் புன்மதத்த
ரேறுமுக மாகா திறக்கினுன்—வீறுமுகச்
சோமசுந்தர னன்னோன்பின் றுய்ய கதிரைவேல்
நாமனைக்கண் டேகொண்டே நாம்.

நாமேது செய்வயினி நற்கதிரை வேற்பிள்ளைச்
சீமான் சிவபதததைச் சேர்ந்தனராத் -- பூமேலாம்
புன்மதப்பி ரட்டப் புலவர் தலைநீட்டி
வனகண் மிகப் புரிஞ் வார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வார்கொண்ட பூஞ்சடைப் பெம்மான் சிவபெரு மானுவந்தே
வார்கொண்ட பூவைச் சமண்மேல் விழுந்து வாநாதுமநாள்
வார்கொண்ட வள்ளி மனாளனை யேவி வளர்த்தசைவம்
வார்கொண்ட புல்லர்கள் கைப்படு மோகலங் கண்மனமே.

மனமே மஹாகதிரை வேலின் போதப் வ் வையகத்திற்
கனமேவு ஸைவர் சிவவணங் செய்து கதித்தனராத்
சினமேவு புனமதர துட்டரைச் சீரிச் சிதைத்திடுவர்
தினமே கவலை கொள்ளாது செய்வாய் சிவசிந்தனையே.

சிந்தனை யான்கதிரை வேலைக் கலையிற் சோத்திவன
தொந்தனை யாகவன் னோற்கிணை யாகவோர் துய்யவனை
விந்தையி னாலுல கெல்லங் களிப்ப விதித்திருப்பன்
சிந்தா குலங்கொள லெக்காலுந் சைவஞ் சிறத்திடுமே.

முத்தமிழ் நநாகரம் - மகாலித்துவான்
சைவபுரீ - ம. தி. பாறுகவி யவர்கள்
இ ய ற் றி ய து.

எண்கீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நேரேறு சைவசிகா மணியே நீற்றின்

நிறமேறு புகழ்பகர்ந்த செல்வா கண்டிப்

பேரேறு மறைவிழியின பெருமை யெல்லாம்

பெரிதேற மொழிந்தகலை வல்லோ யந்தோ

நீரேறு சடைமவுலிப் பெருமா னின்னை

நிலத்தேற வையாது கயிலை யென்னுங்

காரேறு கிரியசனி லழைத்தா னேனுங்

கண்ணேறு நீருடையேங் கவிஞர் வேந்தே.

(க)

ஏருயரந் கதிரைவேற் பிள்ளை யென்னு

மெழிலுறுபே ருடனிலங்கி யிருந்தோ யென்றுஞ்

நேருறுந் புலவரெலா முள்ளிற் போற்றுந்

திருமுறுத லுளதென்ப தந்தோ விரநாள்

பேருறுவாழ் வதுநீங்கிக் கைலை யென்னும்

பேருலகி விறைபருளாற் பெயர்ந்தா யேனும்

பாருறவோ ரழுதிருமே பகரு நின்னைப்

பாநினைத் துறவிழையார் பாவ லோரே.

(உ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநித்தம்.

மண்ணமுநீர் சீயமுங்கால் வானமுமேழ் கிரியமுமவ் வாணோர் தங்கள்
எண்ணமுமற் றுள்ளனவா மெப்பொருளு மழும்புலவ ரிறந்தா லென்னும்
வண்ணவுரைக் கிலக்கியநீ வானவர்கு ளாமணிபால் வயங்கு கிற்கென்
கண்ணமுத நீருமொரு கடலாகும் வேனிலனைதக் கறுத்த தந்தோ

(ச)

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிநித்தம்.

எப்பெயர்க்கு மேற்றதிறச் தாண்மை கொண்ட

வியற்புலவ ! விறைமுன்ன ரிலங்கு நீயவ்

வப்பணிந்த பெருமானே முன்னங் காணு

மதுமுதன்மைத் திறங்காட்டு மேனு நின்னை

இப்படியெப் படியகன்று வாழு மந்தோ

வீழத்தார் தவமணியே யிறைநா லெல்லா

மொப்பறக்கற் றேப்பய ட்ட பெரியோ யெந்நா

ளுனையினியாங் காண்பமென வுலகின் றோமே.

(சு)

எந்தனையெம் பெருமானே யன்றிச் செய்யாத்

திருவாளர் தமிலேயர் கோனை மேன்மை

யெந்தமலை நாட்டெழுந்த விதன்மண் டப்பே

ரிறைவனைநல் வரிஞ்சையூர்ச் சத்தி தன்னை

எந்தவிதத் தும்பொருவும் பெரியோய் கல்வி

யெனும்வாணு னெழுநிலவா யிருந்த நின்னை

யந்தரமே யிடமாக நடிக்கும் பெம்மா

னழைத்தமையி னழுத்தம்விட் டலைகின் றோமே.

(ஊ)

சென்னை முத்தியாலுபேட்டை பன்னிருநூற்றைத் திருவநீர்ப்பாப்

பாராயண பக்தஜனசபையின் அக்கிராசனரும், பாசமய

தீமீர்பானுவும் ஆகிய வித்துவான்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - கோ. அப்பாசாமிச் செட்டியாரவர்கள்,

இ ய ந் தி ய து.

அறுசீரடியாசிரியவிநித்தம்.

தாரணி மீதி லோங்குந் தற்பர சிவத்தின் வாய்மை

யாரண வாக மங்க ளருங்கலை பலவுந் தேர்ந்த

பூரணா தங்கி வாழும் புகழினியாழ்ப் பாணந் தன்னி
லேறணி மேற்பு லோலி யிருந்தவே ளாண்கு லத்தே.

க,

சங்கர னருளைப் பேணுஞ் சாற்றுநா கப்ப வள்ளல்
துங்கநற் தவங்கள் யாவும் தூயவோர் குமர னாகி
அங்கவ தாமஸ் செய்தே யருங்கலை பல்வந் தேர்ந்து
சங்கையொன் றில்லா னானந் தத்துவ முணர்ந்த தீரன்.

(உ)

கற்றவர் பொலிந்து வாழும் கடல்புடை யுடுத்த பாரி
லுற்றபுன் சமய மெல்லா மொதுங்கிடச் செய்து சைவப்
பற்றுறச் செய்து மன்றம் பலநாட்டி யோர்க ணக்கன்
சொற்றபா வினங்க ளெல்லாந் சோர்வுறச் செய்து நானும்.

(ங)

வாதிக டம்மை வென்று வாசக முதலா யுள்ள
வோதுசீர் முறைகள் யாவு மோங்குமெய் யருட்பா வென்றே
நீதியோர் களிக்க வென்று நீள்சைவ ரேவர் தம்மை
ஆதியாய் வணங்கி யேத்து மழகுறுங் கதிரை வேலன.

(ச)

பராபவ வருடந் தன்னிற் பங்குனி ரவியின் மக்க
புராதன பூர்வ பக்கம் புகல்பதின் மூன்றாந் தேதி
விராவுமா மகத்தி வென்று பள்ளித்துவா தலியா நாளில்
அராமதி புனைந்தவேணி யரனடி சேர்ந்தான மாடே.

(ரு)

சதாவதானம்

ஐஸ்வர்ய - நா. கந்திவேற்பிள்ளை யவர்கள் மாணவரும்

சென்னை இராயப்பேட்டை

ஸ்ரீபாலகப்பிரமணிய பக்தஜனசபையின் காரியதரிசியும்

சைவப்பிரசாரகருமாகிய

திரு. வி. உலகநாதமுதலியாரவர்கள்

இ ய த் தி ய து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கதிரைவே லைத்தினம் பூசை புரிந்துயர் காசினியிற்
கதிரைவே லைக்கடற் தெங்குரு நாதுனற் கண்ணியனா
கதிரைவே லைச்சிலை தாங்கி யரக்கரைக் காய்ந்தருளுந்
கதிரைவே லைக்கடு நஞ்சுண்ட தேவைக் கலந்தனனே.

(ஈ)

எழுச்சிக்குழிநெடிலடியாச்சரியவிநுத்தம்.

விண்ணைப் போற்றுங் கண்ணுதற் கயிலை விறற்கண்கு குழுவின்
நீதது, மண்ணினி லருணமா முறைகளின் மாண்பை மாந்தருக் குணாததிட
வேண்டிப், புண்ணியா வதியும் புலையென நிடுநற் பொற்புறு பதியி
னில் வந்தோய, நண்ணிய வெம்மைப் பிரிந்தனை யிஃதுன னல்லருட குண
ததினாக கழகோ, (உ)

பராபவ வாணழிற் பங்குனி மதியிற் பத்தொடு மூன்று தேதி
விராவுமுற் பகம விததக் மகஞ்சோ வேலவன் மங்கள வாரம்
பராபர னுருவிற் படாந்தனை நங்கள் பண்புறு கதிரைவேற் பெரியோய
கராவுயிர் கொண்ட கரியவன் புரக்குங் காசினி யெனசெயு யினியே (ங)

ஐயனே மூன்றாம் வருடவுற் சுவததி லரிவுளோர் பலரையும் விளித்துத்
துயயாந் சபைக்கு மண்டப் மமைக்கச் சொல்லிற் கராதது முன்றையோ
மெய்யின் வாககே ிவனமொழி யெனக்கெ ண மேலவா தொடங்கினபன
செய்யின் மொழியுந் சிதைத்த லுண்டோ செந்தப் முலகினி லமமா [தே

வேதமா நெரியுந் சைவநற் றுறையும் விளங்கிட வந்தவெங் குருவே
நாதன மெனந் கங்களுக் கிடையே நல்லருள் வாசக மணியாம்
வாதலு ரெங்கோன சோமகத சினதில வள்ளலேக் கண்டநின் மாட்சி
பாதக் ரெங்ங னநிவரிவ் வுலகிற் பாவல நாவல மணியே (ஊ)

பன்னிரு முறையைப் பண்ணுடன் யாங்கள் பாரணஞ் செய்தபி னையன்
பன்னிரு தடந்தோ ளண்ணலைப் போற்றிப் பரவையின் மடைதிறக் கூற
நன்னய வுபாநி யாசகம் புரிய நஞ்சபை நாயக வெம்மை [போல
யன்னிய மாக விடுதது ய்கனரா யாதரி பாரெவ பறையாய (க)

அறுச்சிக்குழி நெடிலடியாச்சரிய விநுத்தம்.

ங்குரு மணியே ஞான நாயக னாகத் தோன்றி
யெங்கட ன் சபையின் மேனமை யிவவுல கரிய நாட்டிப்
புங்கவாக் குணாதத் வேண்டிப் போந்தனை கொல்லோ வையா
இங்குள் வெங்க னைய மேவரே கனைய நீரா (எ)

உத்தமப் புலவா தமமு ஞாதம் னாகத் தோன்றி
யுத்தமச் சமயந் தமமு ஞாதம்ச சைவந் தனை
யுத்தமச் சமய மென்றிவ வுலகினி லெங்கு நாட்டி
யுத்தமக் குருவே யுமப் நுத்தமன் கடிலைச் சோந்தாய (அ)

கந்தரக் குருவே நந்தா கந்தரச் சீட ராகுஞ்
கந்தரங் கனை வீட்டுசு கந்தரன் சிலம்பிற் சோந்தாய
காதரங் களுக்கு தம்போற் கந்தரப் புலமை யேற்ற
கந்தரக் கணத்தி லொன்றைத் தொலபுவிக் கனுப்ப னன்றே. (ஈ)

இரண்டறக கலத்த லென்னு மெழிற்பிர சங்கந தன்னித்
 தெருண்டா புலவா முன்பு செய்யவ தானத் தன்று
 புரண டெழிமேகம றோப பொழிந்தூநீ குனாக கேக
 யிரண்டறக கலத்தா னையா விமயவ ரேத்த மனனே

(க0)

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

செந்தமிழ்ச் செலவி செமமலாச செலவி
 தந்த புநாடெனத் தங்கிய நடு
 பொன்னவா புகழும் பொன்னவி ராடு
 மன்னவா வண கு மன்னவி ராடு
 ராவ ருகித்த ராட ராடு
 பவா சொலயாழப பாண ம சரில
 மேலைப் புலோலி வேளாண மாபு
 வேலை சூழ புவிமில் விளங்கிட வந்தே ய
 மாயா வாத துமசு கோளரி
 ராயா மதுவி தந்ததா தமதோத
 தரண ராரணி சமத்தான விததுவான
 காரண ராடிய நவினமது லை தகழ்ச்
 சங்கப புலவன் சைவசித் தாத்த
 புங்கமாச சரபம போலி யருடபா
 பிரபந்த நிககாது கிள்கு கண்டன
 பிரசண்ட மாருத மெனமரும பெரிய
 படட வகளைப் பாரினிற ருங்கி
 வட்ட மதியணி வளளலை யிடமும
 பூரியா தங்குள பொய்யுரை மாய சத்
 றிய செனனைத் திருடகள விலாச
 மண்டப மதினில் மன்னிய புலவாமுன
 சண்டுக னருளா சதாவ தானம
 மணமுகத் துள்ள மனபதை வாழத்த
 அறிதாயச செய்த வருடபெநவ குருவே
 பெரியா சோததி பேசும பெரியோய
 நினபிர சங்க ரீமை யுணாத்த
 துன்புரு வேருரு தூயவ ரானா
 பூதி யணியாப புலவர் பலாம
 பூதி யணியும் புண்ணிய ரானா
 னனைத் தினதே யுன்ப பெருத்தோ
 னைட புத்தேயை யெழுந்தகன மன்னே
 அன்னவ ரேங்க வமராகள வாத்த
 சென்னியா னுடையான சேவடி சேராது

சஞ்சபை வாழும் நாவல வாழ்க
அப் செழுத தோது மறிந் வாழ்க.

(கக)

—o—o—o—

உறையூர் - ஸசுவசிந்தாந்த சபையின் தனசாலை அந்நாள்
ஸ்ரீமத் - பெரியசாமி பிள்ளை யவர்கள்
இ ய ற் றி ய து.

எனையிருக் குயிராய கதிரைவேற் பெருமானே

யிடிநது நாயே

என்னினியான் புரிவதற்கிவ் வுடல்கொண்டிவ கிருப்பதென

வெண்ணி யினனே

கொன்னவில்வெங் கூாவாள் கொண் டிடல்போழ்ந்து வுயிர்துறக்கக்

சூரிக்க கிலைன்

கன்னவிலு நெஞ்சுடைய கடையேனுக் கிவ்வுணர்வு

கதிப்ப தாமோ,

(க)

தன்னெஞ்ச மறிவதுமொய்த் தரிமானை தால்வாதல்

சாதித தெய்கும

புன்னெஞ்சத் தவற்போலா துண்மைநெறி தலைநின்ற

புனித ர்தான

பொன்னஞ்செஞ் சடைப்பெருமான நிருவடியிற் புக்கொளித்தல்

புகலக் கேட்டிவ

கென்னெஞ்சம் படும்பாட்டிற் கெல்லையுண்டோ விதுகண்டு

நாவகா யென்னே.

(உ)

—o—o—o—

சதாவதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ-நா. கதிரைவேற்றினையவர்கள் ஆருயிரத்தோடிநாய

யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லியம்பதி

ஸ்ரீமத் - தெ. அ. இராசரத்தினம் பிள்ளை யவர்கள்

இ ய ற் றி ய து.

கையறுநிலை.

நேரிசை வெண்பா.

கோதத பராபவத்துச் சேர்மின மாமதியி

லார்த்தபதின மூன்றுபெளம ஞ்ரிரண்டில் - வாய்த்தகிதி

நாவல்கள் போற்றுமெங்கள் நற்கதிரை வேற்றினைய

பாவலன்பார் நீத்தான பகர்,

(க)

அறுசீர்க்குழி நெடிலடி யாசீரிய விநுநதர்.

முன்னிசைகொள குட முனியும் சேடலுமவான மீகனுநின்
முன்னில வுது

உதன்னிசைகொள வரையிடத் தும் பாரிடத் தும் புறமிடத் தும்
உசனறு புககா

இநிலத்துப் புலவருனக கெதிரிலயென டேரகதிரவே
லேந்த லேநற

பொன்னிவத்துப் புலவருடன வாதுஉசயயப் போந்தனைந்
புகலவா யநதே

(உ)

அரனிடத்தே யுதித தெழுது குறுமுனியை பாதரவா
யடைந்து போந்து

பரவுத துப் பாண்டியின் பலகை உசய பழநதுபினனா
பண்டைத் தாகும

வாநிறைந்த வடமொழியை வரிசு கினிய புகலவியல
வளங்கி லீகை

கய வெழுத ச லீழண வகு தவித்திடந் தணத்திடுதல
தாம மேலியா

(ஈ)

கலிங்குறைய

சறகுண மேழுத்த ணரணியேத ணராயகரே

தற்பர ணானக களஞ்சிய மேதணி யாவிகளகே

யறபுத மேசெந்த ணடு லீபாற்று மருமணியே

வித்பன மேகதிர வேலென ணானம் விளங்கிடுமே

(ஈ)

முன்னுளிற சம்பந்த மாணிகநா பின்னும முதனமைபெற்ற

மன்னுரு மப்ப ரொடுகிங் ணாசைவ மாணபுபெற்றா

பின்னுளி லீழத தறுமுக ணாவலன போவகநதா

னிரநாளி லீங்குனக காரிணை யாவரிப பூதலத்தே

(ஈ)

பண்டிதன பாவலன ணாவல னென்று பகாந்துபொயயாபக

கண்டிதம் பேசும கசடாதம் வ பைக கடிதடைத்து

மண்டிம மாய மயக்கொழித் தேயரன மாணபத்ததை

யண்டிடச செயதனை யெனறறை வாருனற னனபாக்ள

(ஈ)

(தற்பாவுச செய்யுள்.

ஐகீகா வுலங் லுழியா வரமபெற ியாரிருந்தா

ஐயோ மரணம் வருவெனல கிச்சய மாதலினு

பொயயான வாழவும புலியாடமும் விடநெட பூதலத்து

மெய்யான வாழவடைந தானகதிர வேலெனு மேலவனே

(ஈ)

கல்விநீதம்.

அண்டா போற்றிடு மமபலத தாழிய
வண்ட ரேத்திட வாத வரனறீனத
தொண்டு புண்ட தொழுமபனெம வேலினத
சண்டு நெய்யும களிககட லாமோல. (அ)

சசுவதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - நா. கந்தைவெறுபிள்ளை யவர்கள் மாணவரும்,

சைவப்பிரசாரகருமாய

ஸ்ரீமத் - சோமசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

(நீதிசை வேண்டி)

மனனும் பராபவசர வறசாமா மீனாகும்
பனனும் பராபவசம பததுடையான — என்னும்
குருக்கதிரை வேறுபலவன கொண்டுள்ளபேரினப்
குருக்கதிரை வேறுபலவன சேர்த்து. (க)

எழுந்தருளியிருந்தே நேடிவடியாசிரிய விநீதம்.

வளம்பெறு திருக்கேசர சசரங் கீகாண மலையொடெஞ் சமநத மூர
கதி, உளங்கொளப் பதிக முறைதருண மேன்மை யுறுதலங் கையுடைத
தான, தளம்பெறு மீழ் நடமுன்ற புலவோர் தழைத்தொலித் தலாற
புலோ லயென, விளம்புறு பதியிற் பண்டைநற் றவததான மேழியா
ருத்திலவந் துகித்தே. (உ)

அத்திரப பகிகக ணெழுந்தருள புதுசார நிதிககநத னடியினை தொ
ழுது, மெயத்திரை தவங்கன விதிப்பத புரிந்தே விளங்கு ராகப மே
தலாற, கொத்தாற றவத்தின பயனென நகை வுபாடுவ ஞானசன மா
கக, மெத்திசை யினும்பெயட் பராவிதே விளங்க விளங்கதி ரோனென
வதித்தோய! (ங)

உத்திததுமே யிளமை யிரகலென நெளவை யுரைத்தன முதுமொ
ழிப் படியே, பதித்தவீ ரொனபான வயதிலுண முறையே பகரிக்க கண
விலக கியமாக, கதித்தது லனைததுங் கசடறப் பயின்று கருதுமெயஞ்
ஞானதான் முழுதும், விதித்தன மாபாற் கொன் னியுணாந் திவணீ விளங்
கினுய கதிரைவேன மேலோய! (ஈ)

மேலிவண பஞ்சாப விளமயியெம ஸ்பாலவார விருத்தியிய திடயில முது
சாலர் திருத்தி விளக்கியே பதுக்கித் ததனை யையகோ வினிகின் [நூல
ஸ்பாலவார ரெமகங்க குறுதுணை யெமையப் புவியினிற ய கவிட டேச
ஏனுமோ நினைந்த தெவவணந தரிபட்ட பணையிரப் புவாமா மணிய்ய! [ல

அறுநீக்கம் மொடியாசீரிய வந்தகம்

மணிவண்ட முதல்தன் ிசைமுழுது நாயா வாக கோளரியென
றணியும் பெருமபே ருடன பாமே பதுமென டசு னானியாமசுக்கா
மணியுந் தருகசு நெருமுளையாந் துவ 19 மாதகியனபெரலாம
பணியும் படி யிவணிநுந் பரிசு நீனைக்கப்படுமேயோ. (௭)

சைவசித் தாநதமனா ச பமெனப ஸ்பாலவந்தித் தானிந் யிர வன
மமயவத் த தாநதமுணா புவாகு இ ளிரவைகண மேன்மையோடு
மத பய த தாநசுந் இச சராவயா மமபுரிந் திந் தை ச டடிச
சைவ த தாநத சலதியெனத் துதாநதியே தலைமை காய தே. (௮)

சுவலகித மழுவேதத் திருமுறையைப் புனி டெ லாம புகழுகது போற்றப்
ப வுந் ததுனகிய மெ பலசா சரபுதா து பாபடி பாண்ம
சைவகரை ிந் தவணை நிரசச நப்சை சந்நிவ ின கிறகு மெனறு
நாவலகித கதாளவெரனி னுயகினை பெருமதனை விவர பாறெரு (௮)

ரணிகொண்ட தினை மகர வாரிபுடை சபுபுவிர வரையின் முனளுப
பணிகொண்ட துலபுலு பாவலர் பேயுறை சைய பவன மெனறு
திணிகொண்ட தினை நுமை திருவாக்காந் தேவ மரலா திரு சண்படே
ரணிகொண்ட புரணமுதற் செவிமடுபடாளுவ னுடனெ 1999 கதாவிலை

கதிநோனமே லுக்கித க நானேர் காசினி பிறங்கு மாபோர்
கதிநோனமே லுக்கித க நானேர் காசினி பிறங்கு நன்கு
கதிநோனமேற் கராத கானேற் கா னி பிறங்கா சன்கு
கதிநோனமேற் கராத கானேற் காசினி பிறங்கா தாசசே. (௧0)

சுந்தரப் புலவோதது 1 சுந்தரன பாசுந் சாந் த
சுந்தரக் கவிந் தோருந் சுந்தரக் குர நிபபாந்
சுந்தர ஆலக் காயுத் சுந்த மாண வேராக
சுந்தர தந்த வாதநைச் சுந்தர லுரைக்கற பாறெரு. (௧௧)

நிலமண்டி வாகிரியப்பா

வாழிய வாழிய வாழிய வாழிய
வாழிந் ருலக மாழி டு முலகம்
வனபந் பொலந்த மசகட டொகுத்தியு
இனபபெரு தேவ நிருடியா குழாரு
கறநேர றனைவருங் கலவியு திருவு

முற்றும் மெய்யு இய வுயரடி யாகவரும
 வாழிய வாழிய வாழிய வாழிய
 பெருநில மடந்தைக் கொருமுக மெனவொளி
 தருகே தீச்சரந் தருதிருக் கோண
 மலைகதி காம மருவியே யிலநரு
 மீழநன் னாட்டி லெழில்பெறும புலோலி
 வாழவந் துதித்தே வயதே ழைந்திற்
 றிருவாத ஓரா சேர்மக தினைத்திற்
 கருவா தை நீக்கிய கதிரைவேற் புலவன்
 வாழிய வாழிய வாழிய வாழிய
 சைவத் திருமுறை தழைத்தெழிற் தோங்குத
 தெய்வத் திருவிழாச் சிறப்புற நிரீஇய
 ஈற்றவன் வாழக நலமுடன் பலநா
 லுற்றவென் போல்வார்க் குணர்ச்சி திருநா ன வாழ்க
 விரிவக ராதி விளங்கிய சொற்களைத்
 பெரிவக ராதியாய்ச் சிறப்பெறத் திருத்தி
 யியற்றவழிப் புலவோ ரிறும்பு தெய்வக்
 குயிற்றியே யெமக்குக் கொடுத்தோன வாழ்க
 கூடாம புராணக் குறிப்புரை தெரிநது
 பார்ப்பைப் புலவார் பயன்பெறு மாறு
 நல்லுரை யியற்றி நூலமீ தளித்த
 வெல்லநாள் வாத்தி விறலோன வாழ்க
 பூதிகளின் டிகையின் பொருணனி தெரிந்தே
 நீதியாய்ச் சைவ நெறியெலாம் விளங்குச
 சைவ பூவுண சாதாரிகைய ந தளிநூல்
 செய்வெமக் களித்த திறலோன வாழ்க
 திருவா சகந்தே வாரமே முதலா
 வொருவாத நூல்பு வுவப்புடன் னுலக்கி
 வித்தக வடிபார் வியப்புறப் போலி
 யருட்பா மறுப்போ டதனவழித் தான
 மருட்பா மறுப்பு வண்கதிர் காமக்
 கும்பகம் பௌத்த கண்டன முடன்றி
 புலங்க லீலை புகளை டதவுரை
 சிவசேஷத் திராலயச் சிறப்புமெய் விளக்கம
 தவசேஷத் திரைகா துப்புரா ணஞ்சுப்
 பிரமணி யபராக் கிரமம் பெருமைசேர்
 கருஞர் மான்ரியங் கந்த புராண
 சாரச் செய்யு டாயுமா னவருடன்

பட்டினத் தடிகள் பழையமான் மயவுரை
 இட்டமா யினனன வின மபல நூல்கள்
 புதுக்கியு மயறியும் புதுதுரை யெழுதியு
 மதிக்கவீண் உதநல் வள்ளல் வாழ்க
 அனனவன் ளோத்தியு மழிவிலாப் பதவியு
 மெனனோன் புறுமா வியல்புடன வாமுச
 மற்றவன பாற்கீல் கற்றநா ணவாகு
 முற்றாண் பேயநத வுயிர்போ ணையரு
 மவனிவ ணி இய தவ தெடுங் சபைகளு
 சிவன ன ளாடு செழித து மாழிமீவ.

(கஉ)

—o-o-o-o—

சென்னை இராயப்பேட்டை
 ஸ்ரீபாலகப்பிரமணிய பக்தஜன சபை உபகாரியநரிச்சியும்
 பச்சைப்பன காலேஜ் தத்துவவிசாரணை சங்கரது
 (Philosophical Association) ஶாரியதரிசியுமாகிய,

ச. சச்சிதானந்தப்பிள்ளை யாவர்கள்

இ ய த் தி ய து.

எழுச்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய வ்நுத்தம்.

சைவமெ னுமபயிா தாரணி மீதுத லைக்கச் செய்த தன்னியனே
 நைவடை நந்தியும் துண்பொரு டம்மமா யக்கச சொல்லுநாவலவேய்
 மைவனக் கத்தான் மெய்யடி யாகண்ம னததில் வதியு மாமணியே
 வய்வது முண்டுகொ லோவடி யெங்களு முன்னை யிழந்து முயிர்போவ்வாய்.

முத்தனு முத்திய ளிததருள் செய்முநு முதல்வோ நெமமான முக்கணனைப்
 பித்தம னததுட னெடுத்திய லைணவா பின்னிட் டோடப் பிளந்திட்டாய்
 கத்திய புத்தரின் சத்தைய டக்கர் கண்டாய் சண்ட னங்குதிற்
 சுத்தந லிவினா மெச்செடு புலவநின சூரன் சிரியேன சொலியாமோ. (உ)

இன்றொரு கடவுள் ரெமயிலு மேலவ ரெனுநா கங்கட் கிடயொத்தாய்
 மன்றன்ம திச்சடை யான்புகழ் பேசுறு மாமுறை பததொ டிரண்டல்லா
 லென்றெவர் பாவும் ருட்பா வாகுத லின்றா மெனதே யிருத்தனையாற்
 கன்றுத லின்றா நம்புக மென்றுங் கதிறை வேலோய் காசினியில். (ங)

முன்னொரு காலையில் காழியில் வந்தருள் முனிவோன் மற்றை முதல்
 வோர்கள், பன்னரு மாண்புடை நஞ்சம் யம்பரி பாலித் தார்ப் பண்பேபோ,
 வின்னல்க ளெண்ணில துன்னியு மேங்குத லின்றே சைவ டீரட்சித்தா,
 யுன்னரு மைத்திற முயர்குணங் கொண்டெவ ருறுவா ரினியா நுரையாயே

தமிழ்நாட்டை நந்தமிழ்ச் சலந்தியுண்டெழுதபனந்தீர்ந்த தனிப்பேறே,
யமிழ்நாட்டி மட்டிடு பொருள்கள்சுவைக்கும் ருங்கவி பொழிபேரம்புதமே,
தமிழ்மொழி முன்னுறல் வேண்டுமென றுனனியு தமிழ்ப்பா மகளின் தலை
மகனே, இம்மீதினை வேலைகொள் புவிநினை நின்னையி ரந்திம் மாசென்
செய்வாளே (௩)

கலிநிலை நயவிறு.

சொல்லாய் நீசொல் சான்றவர் செய்யுந் தொழிலாய்ந்
வல்லாய் நீசொல் நான்மறை யாகம வளநூலி
னல்லாய் நீயுண் மைச்சுவ னடியார் நாவிலெனக்
கெல்லா நீயே யெனறும் நிறத்தே னென்செய்க்கேன (௪)

எனியார் தங்கட் கெளியைய னாகியியல்வொய்ந்
களியார் நன்பால் வருகொடு பதைநக் களிகடகோர்
வனியார் வலிகொ ளரியென வருவாய் வள்ளார்
தனியார் ரறிவொய் கதிரைவே லொய்க்த் கழகன்றோ. (௫)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

அவதா னகிங்க ம் துவே யெனப்ப லரிவொ துதிக்கு மரசே
சுவசா கரத்துண் முழுக்கி கொணர்ந்து சுவநா னவம்பு சொரிவல்
பவமார் வெயிற்க னுலாப் பயிர்க்கு நிகரா மெமக்கு மழையே
யவமாய்த் தவிக்க வெமையே விடுத்த மமாவானில் புக்க தழகோ? (௬)

தென்ற முழுன்ன விந்தா ளுதித்த திறல்கொண் டதேவ வருளோய்
நின்றோ டிசைந்த தொருநா ளுதேனு நினைவின் மறக்க வசமோ
மனனா வன்பாதம் பன்னாட் பணிந்த மாபா வியான வரியே
னென்றோ புகன்றென் றுயரா றுவேணிங் கெந்தா யுண்பரி ரித்தே (௭)

பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ச் சுவைமைப் புலமை நடாத்திய வித்துவான்

ஆ. சுப்பராயப் பிள்ளை யவர்கள் பேளத்தான்,
ஸ்ரீமந் - ஆ. ச. தமரவடிவேல் பிள்ளை யவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர் விருந்தம்.

மாவளமார் கவியையா யிரத்தேழில் பரபவமா வாண்டு மீனம
துவளமா தேதிபதின் மூன்றாகும் பூர்வபக்கஞ் சுத்த மாண
பாவளமார் துவாரசியார் மகத்தீழ் நாடுதித்த பாவல் லோனும்
நாவளமா கதிரையேற் சரபங்கை லேதன்னை நண்ணு நாளை. (௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நீறுகண்டுகை விடய நீணிலத்தி வியாவருக்குங்
கூறுமெய் விற்றன்னர்க் குரவனே சிவபெருமான்
வீறுதனை நாட்டியதோர் வித்தகனே யடியனேற்
காறுதலை யெக்கால மனபுடனே பன்னுவையோ

(உ)

கலிவிநீத்தம்.

சதிரான மெய்ச்சமயங் சைவ மென்றே
கதிரவன்போ லிவ்வுலகிற் களிப்புண் டாக்குங்
சதிரைவே னாவலனார் கைலை யுற்றார்
முதிராத புலவரெலா முன்னே நிற்பார்.

(ங)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஈட்டுநல் வித்த மறவழி ஈட்டி யிருவினையும்
ஈட்டுநல் லாசான் சதிரைவேற் றிள்ளை யாவனீசை
கீட்டு மெய் யைக்கொண் டெந்நுமைப் பாற்றுந் தெழுங்கலைவர்
கோட்டியில் வேண்டி டச் சிர்ச்சிவ லோகங் குறுகினனே.

(ஈ)

சென்னை, ஸ்ரீபாலகப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின்

நிருவாக சபையினருள் ஒருவரும்,

சதாவதானம்

ஸ்ரீலலி - நா கநீனாவேற்பிள்ளை அவர்களுள் மாணவநமாதிய

அ. சிவசங்கரமுதலியா ரவர்கள்

இயற்றியது.

நெரிசைவேண்பா.

பொன்னைப் புதல்வர்களைப் பூவினாள் வெப்பொருளை
மண்ணைப் பெறலாகு மாசுவனே-யுண்ணப்போ
நிலக்குருவை யென்றடைவே னிப்பிறப்பி வென்னுயிர்
பேர்கதிரை வேலவனே பேசு.

(க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சண்முக ஞாற்பெயா சாற்றுவங் கல்லாச் சழக்கனெனைசு
சண்முக ஞாச்சபை சேர்த்தரு வீந்த தனிக்குவ
கண்முக ஞாடி கண்டனை யிங்குக் கலங்கவிட்டு
மண்முக மேலினி யாருள ரென்மயல் மாய்ப்பதற்கே.

(உ)

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

சென்னி நாடற் சிவணவின்று சிவனா ரடியா ரகங்களிப்ப
பன்னி ரண்டு திருமுறையாம் பரம னருட்பா வற்சுவத்தைப்
பொன்னி நாடும் பிறாடும் பொலிய புரிந்த புண்ணியநின்
மன்னி யிலங்கு நறுஞ்சீர்த்தி மலரு முலகில் மணக்குமன்றே. (ங)

தந்தை தாயா ருடன்கிறந்த தமைமன் சுற்றந் தம்முலீசு
நிந்தை யில்லா நெறிக்குரவன் நீதி யன்பர் நீயென்றே
சிற்தை பதித்த சிறியேனைச் சிறிது நோக்கஞ் செய்யாதே
யெந்தைக் கயிலைக் கெழுந்தனையா லேழை யிங்குச் செய்வதென்னே.

கோகீசகக் கலிப்பா.

சிவசமயஞ் செழிப்போர்கள் செகந்தனிலே பலரெனிலும்
உவசமயப் பேய்கள்வரி நகங்கலங்கி யவர்வழியே
தவசமய மெனவுரைத்துச் சைவச்சீ ரழிக்கின்றார்
சிவசமய முனைப்போலச் செழிப்போர்க ளினியாரே. (ங)

உனையன்றி யொருவரையு முயர்குருவாய்க் கொள்வதிலே
யெனவுரைத்த வென்மொழியை யிருவிசும்பிற் கரந்திலங்கி
மனமகிழ்ந்து சோதிக்க மறைத்தனையோ திருவுருவைக்
கனதனத்தை மதியாத கதிரைவேற் கண்மணியே. (சு)

நேரிசை வேண்பா.

சங்கரனா நின்னருளாற் சம்பந்த ராதியோ
ரிங்கீர்த நன்முறையி னின்பொருளைத்-துங்கம்கு
தொல்லுலகிற் சொல்லிச் சுரலோகத் துயோர்க்குச்
சொல்ல வெழுந்தனையோ சொல். (ஊ)

—o—o—o—

சநாவதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ - நா. கதிரைவேற் பிள்ளை யவர்களின் மாணவர்
சைவஸ்ரீ - மா. நீலகண்டமுதலியா ரவர்கள்,
இ ய ற் றி ய து.

நேரிசை வேண்பா.

மீ ன்னும பராபவநன் மீனமதி யாமதனில்
மண்னுசு னாள் மகமதில்-இன்னாரீர்
கந்தவேட் டொண்டன் கதிரைவே னுவலவன்
கத்தன் கழலுற்றான் காண். (க)

இன்னிவை வேண்பா.

அகனா டளக்கா சுழம்புவியி னுன்ற
புகரில் புலவராம் புண்ணியர்கள் போற்றுங்
சுகனாங் குருபரனெங் கோனடியுற் றானெம்
அகனா கதிரைவே லன்.

(உ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விநீத்தம்.

செருவினிற் சூரைச் செற்ற தேவனற் சேனா கர்த்தன்
நிருவினாத தாய் னுக்குத் திருத்தமா யெடுத்துச் சாற்றும்
பொருவரு புலவர் போற்றும் புண்ணிய புருடா வந்த
னிருமல ரடியென் னுள்ளத் திடைவிடா திருத்தி னேனே.

(ங)

வேறு.

கல்லைப் போன்ற கடியமனங் கள்ள வுள்ளங் கருமையுற்ற
அல்லைப் போன்ற வந்நான் மகங்கா ரமுமே யான் கொண்டே
அல்ல லுக்கே யாளாகி யலையு மமயத் தவைபோக்கிச்
சொல்லற் கரிய சுகப்பேரூன் சுடர்க்கொ டூந்தைச் சுட்டினையே.

(ஈ)

வேறு.

என்னசுத்தி கைத்தலத்தி லுற்றவனே நாதனென நம்பி னானே
நாணசித்தி யித்தலத்தி லுற்றுய்ய நாதனென நம்பி நானு
நாணபுத்தி யிற்றுயுத்தி யிற்றகத்தே யிறைவெனென வேததிப் போற்றி
மோனமுத்தி முற்றவெற்றி யுற்றிகத்தே முறையாக முன்னு வேனே.

(ஐ)

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

மீதவா ரமபுகழ் திருத்தலந் திகழும்
நாவாய் நீந்து நல்லிடி நாட்டில்
யாதனை யகற்றும் யாழ்ப்பா னத்தில்
மேதையர் மேவு மேலைப் புலோலியுள்
கலியுக வரதனாங் கந்தன் மரீஇய
உலக ருகக்கு முபய கதிர் காமம்
புலவர் போற்றும் புதுச்சந் திதிக்கு
நலந்திகழ் தரும கர்த்த னாகப்ப
வேளாண் மகிபன் விருப்புட னீன்ற
கானை யெங்கோன் கதிரைவே னாவலன்
பதிற்று மூன்றுடன் பயில்மு வைந்தில்
சுதியாங் கந்தனைக் கலந்தன னென்னே.

(ஊ)

கட்டளைக் கலிப்பா.

வாத மிட்டவம்பர் வாடவே நல்ல
 வாத மிட்ட. வசையற்ற நன்மாயா
 வாத தும்சுகோ ளரிமருட்பா மால்
 வாதத்தால் மறுத்திட்டமா வள்ளலே
 நாதார் தத்தி னடம் டு நம்பன்சை
 நன்கு நாட்டுஞ்சித் தாந்தமாசரபம்
 வேதாந் தத்தியல் பின்னதெனச் சாற்றும்
 வித்தகனேசற் சதாவதானியே. (ச)

கலிவிருந்தம்.

கதிரகா மததுநங் கந்தன் கழல்வாழி
 கதிரகா மததுநங் கந்தன் கழலடை
 கதிரகா மததுக் கதிரைவே லனவாழி
 கதிரகா மத்தைக் கருதுவோர் வாழியே. (அ)

மாயாவாத துமஸ கோளரி

சதாவதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி-நா. கதிவைவேற் பிள்ளை யவர்களின் மாண வரும்,
 சென்னை இந்தாதிபிப்பேட்டை வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்தசை.
 யடியவரு னொருவருமாகிய
 செ. சச்சிதானந்த முதலியார்
 இ ய ந் தி ய து.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

பெண்ணொரு பாகி வாழும் பிறங்கலை நீத்து நால்வர்
 பண்ணவி ருட்பாச் சிந்தி பாரினிற் பரப்பி நாட்டப்
 புண்ணியப் புலோவி யென்னும் பூம்பதி வந்த கோவே
 நண்ணிய வென்னை விட்டு நல்லுருக் கரந்தா யென்னோ. (க)

கனலிலு மென்பேர் சொல்லுங் கண்மணி கதிரை வேல
 நனவினி லெனைம றந்து நண்ணலர் புரங்கள் செற்ற
 கனகமா மேரு வில்லிக் கழலடி சலந்தா யிங்ஙன்
 கனைகட லுலகி வீந்தக் காரிய மழகோ கூறாய். (உ)

கோவினைத் தட டாநது செலலுங் குணமுள கன்றைப் போல
 அவு நீபோ லல நகரெ லாந் தொடாத்தே னையா
 பாவியேன குன் றாக கேகப பரிநகிலே னநதே? ! அநதே? !
 ஆவியே செயவ தெனீன யருவமா யோராசொத கூறாய. (க)

ஆரண முடிவி னுணமைய ரிபுவ ரிய உவாணனாக
 காரணன ருமே யெனலுந் தசடுறு மாயா வாழ்
 வாரணக குழுவை வீடமும் வாளரி யரியே யிடுகுன
 பூரண வருவைக காண்ப புணணிய மென்றோ க மும். (ச)

புதைதாய தமயன் சுறாந் சறகுந் நீய யென்று
 புதைதாய வைத்த யானுந் புல்லியம் பதியி னாருந்
 சுறா முகங்கா னுது தழககுந் துயந் தீர்ப்பாய
 அநகிவ ன சடையெம் மண்ண லாளுட யை நட கே வே (இ)

நெரிசை வேல்பா

துதியரு! பா வ்வன் நிதனை ப் ப லலுருந் க த
 கதிரேசன கோயினிதந் கணடு—துகிசெயது
 வெண ி றணிவதுணடோ விததக யாணுனை
 வெணகுருவாக கொண்டி லீன லோ து (சு)

கணடிகும போற்று மெழிறகதிகை வேணமணியே
 வணா ரு குதாததுடனே வாழந் வெறகு—கணடிகையு
 ந்று மணிநதாண்ட ிடமை நினைகருங்கா
 லாறுமோவென னுள்ள மறை. (ஊ)

எழுகீரிகழி நெடிவடி யாசிரிய ஸ்ரீநந்தம்

கலையம் பகலு முனறனை மறவா ித்ததிடு நண்பருட ிறநத
 தெலலியம் பதியின ரோமுந் கிளையுந் செலுரும் படுதயா களையாய
 நலையம் பதியி னுலவா பெருமா னறகுந் மாணவா ிட
 திலையம் பதியிற ரிருநடம் புரியுந் ிவனுடன் கலந்தனென குருவே (அ)

முககுண வயததான முறைமற ிறையு மூரக்கரைத தேவெனக்
 கதாண்டு, க்குறு மனனோ செ ிய பாவைத் திருவருடபா வெனா
 எதிரிப், மகதந் கரியா ம ிவ விர ாலுடப ிறவியின் மற்று, தக்க
 நன் மலாதத ிட கண்புசெய பணியே உவமெனக் கொண்டனன்
 தம்பேன. (ஆ)

மணனையும் வேண்டே ன மனனையும் ிவனனே ன மற்றுள் ப் பாரு
 னையும் வேண்டேன, விணனையும் வேண்டே ன விறலையும் வேண்டேன்
 விததக மாடணி விளக்கே, கண்ணினுண மணியே கதிரேவே ஸ்ரீசே சுழல

டிக் கன்புசெ யன்பர், புண்ணியர் நட்பே புவியிடை வேண்டும் பொரு
ளெனக் கொண்டனன் மன்றோ. (ய)

சென்னை, இராயப்பேட்டை ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபையின்

கணிதபரிசோதகர்

புதுவை - கல்யாணசுந்தர முதலியார்

இ ய ற் றி ய து.

நேரிசை வேண்பா.

செந்தமிழே யெஞ்ஞான்றுஞ் சேடியருஞ் செப்புமொரு
கந்த னுபய நுதிர்காமம் - தந்தகூத !

நங்குதிரை நாயகனே நாந் முறைவதற்கோ
சங்கரஞ் சின்னடிசார்ந் தாய்.

(க)

கோகீசகக் கல்ப்பா.

மன்னதனை விழைந்திட்டே மலர்ந்தறியா யொருகவியும்
பொன்னதனைப் பொருட்படுத்திப் புகழ்ந்தறியா யொருவரையும்
என்னகுறை செய்தனமோ யெழிலிழந்த தமிழ்மாக்கள்
மன்னகவி யுணப்பிரிந்தே மனங்கலங்கி மயங்கிடவே. (உ)

சிவசமயத் திருமுறைகள் ஈறப்பழிக்கச் சிறுகணக்கர்
அவசமயந் தனிற்கிளம்ப அவர்கெடுத்த ஆண்டகையே
அவனியுளா ரொருபவமோ அவமதனி னொருதவமோ
இவர்ந்தேநீ புகழித நிவ்வுலகை யகன்றதுவே. (ங)

நாங்களெலாந் சிறியவர்கள் நலம்பலவு ியையாதார்
பாங்கெமக்கு வழங்காது பரந்திடே நல்கிருந்தே
சீங்குகளெர் தபிழதற்குத் சீயவர்க ளிழைத்திட்டால்
ஏங்குமன நினைப்பதலா லெளரியேங்கள் புரிவதென்னே. (ச)

கங்காள னிருபாதங் கதியெனவே யடைகுகிரே
இங்காள யெழுமுயற்சி யெழில்வேலே யுன்றுணையே
இங்காள வேண்டுமென யிவனுறுங்கா லேகினையே
வங்காளப் புலவரைப்போல் வார்த்தையினிற் பெரியோனே. (ஞ)

மன்றாடி மனப்படியே வளாகயிலை யடைந்திட்டாய்
என்றாலு மெங்கள்மன பிரங்குதலை யொழியவில்லை
குன்றாத புவியதற்குக் குணமிக்கார் வேண்டுமெய்யா
மன்றாடிக் கேட்டிடுவாய் மனங்களிக்கச் செய்திடவே. (ஈ)

சதாவதானம்-ஸ்ரீலக்ஷ்மீ-நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் மாணவரும்

சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன

சபை நிர்வாகசபையாரு னொருவருமாகிய

திருவாரூர். வி. கலியாணசுந்தரமுதலியா ரவர்கள்

இ ய ற் றி ய து.

கல்வெண்பா.

மாதவனும் வேதியனும் வானவருந் தானவரு
 மாடவரு மானுடரு மற்றவரு—நாதவென
 நின்றுதுதி நின்மலனா நீட்சிலைமா மேருவெனந
 குன்றத்தி னோமுடியாங் கோணவரை—நன் றியக் கு
 ிதிநூல் வல்ல நிபுணர்வாழ் கேகேச
 மாதிகிரு வாலயங்க ளாங்காங்கே—சோதியா
 ியாங்கீழ நாடதனி லொப் பில்வேற் சந்நிதிவேள்
 பூங்கந்த வெற்பொத்த பொற்கோயில்—தாங்குமொரு
 மேலைப் புலோவியெனு மேலோர் மொழிபதியி
 னாலாங் குலம்புரிந்த நற்றவமுன்—சில ரிகு
 தென்னும் பொன்னுடன் செந்தமிழ் மாரியமு
 மெந்நாடுஞ் செய்தவமு மேகியொன்றாய்—மன்னாடு
 நாகப்பர் நற்றவத்தி னான்மறையின் சீர்விளங்க
 வாகமவாய் மைவிளங்க வாரியையோர்—பாகரரு
 ளோங்கு திருமுறையி னுண்மையெல் லாம்விளங்கப்
 பாங்குறு சூதன் பகர்முதுநூல்—ராங்கொலிக்க
 வெள்ளை விடையுடும் வித்தக னொடியா
 ருள்ள முவப்ப வுதித்தோனே ! —வள்ள
 லறக்கொடியோன் போன்ற வராட்குருவை நண்ணிப்
 பிறப்பொழிக்குந் தீக்கையெலாம் பெற்றோய் !—துறந்தோர்சொல்
 நல்லைநக ராறுமுக நாவலர்தம் மாணவர்பாற்
 சொல்லுத லிழாரியநற் றாமொழியில்—வல்லோர்செய்
 கோதி லிலக்கணமுங் கூறு மிலக்கியமு
 மோதமய னீங்க வுணர்ந்தோனே ! —நீதியிகு
 சென்னைமா நன்னகர்க்குத் தீயே மிருளொழிக்கத்
 துன்னுகதி ரோனெனவே தோன்றியவா ! —நன்னீறுங்
 கண்ணியாங் சண்டிகையுங் கண்ணன் றரித்தொழுகு
 முண்மை விளக்கு முயராழ்வார்—வண்மைமிகு
 வாய்மொழிக்கு மாறாக வாதந் தொடங்கியபல்
 வாய்மையிலா வைணவர்தம் வாயடக்கித்—தூய்நீற்றி

இண்மை யவரநிந்தே யுய்ய மறைவிதிக
 டுண்மையாய்க் காட்டுந் திறலோனே ! —மண்முகத்தி
 ன்றவத்தோர் போற்றுமெழி னாயகரா நால்வரருள்
 வெற்றியருட் பாவோதும் வித்தகரே—சுற்ற டலாக்
 தந்தைய சற்றந் தமய னெனக்கரு திப்
 பந்த வினைகளெலாம் பற்றறுத்தோய் ! —சந்ததமு
 நாங்குள தெய்வமெனுஞ் ஞாலக் கரிகளெலா
 மேங்கியழிந் தோட வெதிரேறி—ங் குப்
 பிரசங்கக் கர்ச்சனைசெய் பேரரியே நென்றே
 யரசாங்கு தாபுகழ்ந்த வண்ணுல் ! —தரையின்மிசை
 யத்துவித சித்தாந்த வஞ்சமயத தாபகனென்
 றுத்தமர்கள் போற்ற வொளிர்த்தோனே ! —புச்சமதப்
 ரித்தா விடுத்த பிழைமலிந்த நூல்களையெங்
 கததனடி பார்க்களிக்கக் கண்டித்தோய் ! —அத்தியணி
 யண்டர் பிராற்கினிய வந்தயிழை னுங்கடலை
 யுண்டமுத தோரு ஞயர்ந்தோனே ! —பண்மொழியா
 ளங்கயற்கண் ணம்மை யரசுபரி மன்மதுரைச்
 சங்கப் புலவத் தனிமணியே ! —யிங்குள்ள
 சுந்தர மாணவர்க்குத் தூயதயி ழின்னமுதைச்
 சந்ததமு மூட்டுந் சற்குருவே ! —சுந்தரனார்
 சாத்திரத்தி னுட்பொருளைத் தாரணியி லன்பருக்கு [காக்கு
 மாத்தினாக்குட் சொல்லவல்ல மாண்புடைபோய் ! —நாத்தி
 நாதன் சிவனெனவே நாட்டி யவர்முகத்திற்
 பூதி யணிந்தாண்ட புண்ணியனே ! —கோதினாச்சம
 பாக்களருட் பாவென்னும் பாமரத்தங் கொள்கைகளை
 மாக்களுய்ய வேரறுத்த மாதவனே ! —வீக்கத்தாள்
 நீதித் தலத்து நிறுத்திய வக்காலே
 நீதி பலகழறி நீசரது—வாதம்
 பரிதிப் பனியெனவே பற்றறுத் தீராராய்
 விரிந்த வருண்முறையே மேன்மை—யருட்பாவென்
 நெம்பெருமா னன்பரெலா மெங்கணுமே போற்றிசெய
 வும்பர்கள் வாழ்த்த வுறுதியாய்—வம்பில்லா
 நீதி பதிவியக்க நேராக மேல்விதிகள்
 சோதி யெனச்சொற்ற னூயோனே ! —கோதிலாத
 தில்லைதிருக் காஞ்சி சிராப்பள்ளி தேவைநகர்
 செல்வமலி சென்னை சிவனெங்கோ—னல்லதிரா
 வாலயங்கண் மன்னு வரும்பதிக ளில்வாழ்ந்
 கோல மிகுவடியார் கூட்டமாச்—சீலமொ

டன்றுநின் பாலேகி யன்புடனே வாழ்த்தியொரு
 வென்றியெமக் கீந்த விதலோனே ! —யென்றுன்னத்
 தத்தம் பதிக்கழைத்துத் தங்க விமானமகிற்
 மத்துவ வின்னருட்பா தாபித்துச்—சத்தியமாய்
 வேதியரும் வாழ்த்தியதை வேழத்தின் மீதிருத்தி
 வீதி வலம்வரவே வேழம்மி — னாதியடி
 யார்குழவி லாறுமுக வண்ணலெனக் கைகூப்பிப்
 பாருளோர் போற்றிசைத்துப் பண்பாடச்—சீராக
 வஞ்செழுத் தோதிவந்த வன்பரசே ! யம்பலவன்
 செஞ்சொல்வே தாந்தத் தெளிவாகு—நஞ்சைவச்
 செஞ்சாலி யோங்கச் செழும்பிர சங்கமழை
 யஞ்சா துபொழி யருண்முகிலே ! —செஞ்சடையன்
 றெண்டர் பெருமையெலாள் சொல்லச் ச வசபைக
 ளண்டத் துறச்செய்த வாண்டகையே ! —கண்டேன்
 கருஆர்த னீக்குங் கருஆரின் சின்னாள்
 கருஆர்த னீக்கக் கருதிப்—பெருமான
 யுள்ளத்தாற் பூசித் துறுபாசம் வீட்டி நின்ற
 வெள்ளலிலா நல்ல வெழின்முனியே ! —புள்ளியிற்
 செல்வன் றிருவருளாற் சென்னையினிற் செந்தமிழ்மாக்
 கல்வி சிறந்த கவிஞரா—நல்லோர்மு
 னோர் தூ மவதான முண்மையாய்ச் செய்துபுகழ்
 பாரில்விரித் தோங்குவித்த பண்போனே ! —யேர்ப் குந்த
 சீல வருணகிரிச் செந்தமிழ்ப்பா பெற்றுள்ள
 நீலகிரிக் குன்று ரி னினமலனா—நீலகண்டன்
 செம்பொ னடிக்கண்பு செய்கணங் கள்கொணர்ந்த
 வம்பொன்றே ரேறியுண்மை யன்பரெலாம்—வெம்மிநிற்கக்
 கற்றோர் கதரக் கலைவாணி மேட தியழச்
 சுற்றத்தார் சூழ்ந்திரங்கச் சோதரனும்—பெற்றவனும்
 வாய்கொட்டி வீழ்ந்தழவே வாடா வுளத்தரழத்
 தாயிழந்து பாரிற் தவிக்கின்ற—சேயெனவே
 யெஞ்சபையு மற்றனவு மேங்கியழ வேதய லா
 நெஞ்சரு நேயரு நின்றிரங்கத்—தஞ்சமென
 வந்த வரைக்காக்கும் வண்கதிரை வேற்புலவா !
 தந்தைதா யில்லாத் தனிமுதலா—யந்தமு
 டுசதியு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியாய்
 வேதவே தாந்த விரிபொருளாய்ப்—போதமாய்ப்
 பெண்ணு ணவியாய்ப் பிறப்பிலியாய்ப் பேசரிதாய்
 மண்ணீ ரனற்காற்று வாணகி—யெண்ணரிதா

யொன்றிரண் டென்னுத லோங்கொளியி லொன்றினையா
லென்றுமையாங் காண்பே யினி. (க)

நேரிசை வேண்பா.

மெய்யருட் பாவெங்கே மெய்கண்ட தூலெங்கே
தெய்வீக நீறெங்கே செந்தமிழின்—மெய்யெங்கே
கந்தனடி போற்றுங் கதிரைவே னாவலநீ
யிந்தநிலந் தோன்றாயே விங்கு. (உ)

உன்போ விலக்கணமு முண்மை யிலக்கியமு
கண்ணான தூல்களுஞ் ஞாலத்தி—லென்றனக்குச்
சத்தியமாய்ப் போதிக்குஞ் சற்குரவர் வேறில்லை
பித்தனே னென்செய்வல் பேசு. (ங)

சங்கரனைப் போற்றிநிதஞ் சாக்கியரைக் காய்ந்துமன்னர்
சங்கந் தனைநண்ணிச் சார்மகத்தி—லங்கயிலைப்
புக்க கதிரைவேற் புண்ணியனைப் புன்னெஞ்சே
யிக்கால வாசகனென் றேத்து. (ச)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மேலைப் புல்லாவி யெனும்பதி மேவிய வேலவனார்
காலைக் கதியெனக் கொண்ட கதிரைவேற் கண்மணிநீ
மாலையோர் பங்கன் மலரடி மன்னினை மற்றினியார்
வேலை நிலத்தெழி னால்வர்தஞ் சேரறை வித்தசரே. (ரு)

சங்கரி கந்தனை யாள்பதிச் சங்கத் தனிப்புலவ
சங்கரி கந்தனைச் சூடரன் றுண்மலர்த் தங்கினையாற்
சங்கரி கந்தனை யேறெங் குமரனார் தாரகனைச்
சங்கரி கந்தனை யெஞ்சபை நாதன் சகத்தினியே, (சு)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விநித்தய்.

தென்னாட்டுச் செந்தமிழே சிவநெறியோர் தவநெறியே
திருவே தேனே
யிந்நாட்டுப் புலவருக்குத் திருமுறையி னுண்மையெலா
மெடுத்துக் காட்டிப்
பொன்னாட்டுப் புலவருக்குப் போதிப்பான் டோந்தனைமீயா
புலவ ரேறே
மன்னாட்டு முனக்கினிய சுகச்சபையை மறந்தேகல்
வழக்கோ சொல்லாய், (ஏ)

முன்னாளி லெக்குரவற் கென்னபவஞ் செய்தேனோ

மூட நாயே

னிர்நாளி லிளமையிலே யுணையிழந்து வாடுகின்றே

னெந்தா யெந்தா

யெந்நாளி லுணைக்காண்பே னெழின்முகத்தைக் காட்டாயோ

வெங்கே சென்றாய்

மன்னாவோ மன்னாவோ மாநிலத்து மாணவரை

மறந்தாய் கொல்லோ.

(அ)

“ எத்துயர மணுகிடினுங் குருபத்தி தவறாத வெழிலோ ” யென்று

“ நத்திடும்யாப் டியல்பயிற்று ம்பயனதனை யொருபாவி னாட்டி வாழும்

உத்தமநற் சுருணத்தோய் கல்யாண சுந்தரப்பே ருற்றோ ” யென்றுஞ்

சத்தியனே யினியெனக்குக் கடிதங்கள் விடுப்பவருஞ் சகத்தி லுண்டோ.,()

ஜேனனந்நம் - கட்டளைக் கலித்துறை.

போபிர சோற்பதிப் பீடுறு மார்கழிப் பேசிருநான்

கார்பிர கற்பதி வாரமுற் பக்கந லைப்பிசியிற்

சோபிர சங்கம் பொழிகதி றைவேற் சிறப்புடையோன்

சார்பிர மன்றரு வாகடற் றுரணி சார்ந்தனனே

(ய)

திருநகடித்திர வேண்பா.

பன்னு பராவததுப் பங்குனிப்ப தின்மூனநில்

மன்னுமுதற் பக்கஞ்சேர் மாமகத்தில்—மன்னு

கதினாவே லன்றாடைக் கான்மலர்க்கீழ்ச் சோந்தான்

கதினாவே னாவலவன் கரண்.

(யக)

—00000—

சதாவதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி - நா. கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள் மாணவரும்,

பரசமய திம்ரபானுவாகிய வித்துவான்

ஸ்ரீமந் - கோ. அப்பாசாமிச்செட்டியா ரவர்கள் குமாரரும்,

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை பன்னிரு திருமுறை

திருவருட்பாப்பாராயண பத்தஜனசபைக் காரியதரிசியுமாகிய,

கோ. அ. திருஞானசம்பந்தச் செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய து.

நேரிசை வேண்பா.

கந்தன் றிறமெங்கே கண்டுகை நீறெங்கே

பந்தமொழி நல்லருட் பாவெங்கே—நிந்தையிலா

வுண்மைநெறி யெங்கே யுயர்கதிரை வேற்குரவன்
மண்ணில்வா ரானேல் மகிழ்ந்து.

(க)

கலிவேண்பா.

பொன்பூத்த மாமேரு பொன்முடிக டம்முளொன்றிங்
கொன்பூத்த கோணவரை கோதிலா—மன்பூத்த
கேதீச மாதிரிநுக் கேழற் சிவதலங்கள்
சோதியா யோங்கீழ் தூநாட்டில்—வேதியர்வாழ்
மேலைப் புலோலியொளிர் வேளாண் மரபுதித்து
வேலை சுவரவொரு வேல்விடுத்தோன்—காலை யென்றும்
பூசிக்கு நல்லடியார் பொன்னடியைப் போற்றியரி
நேசித் தணிவது நீறென்றே—பேசியிவண்
நாம்பிரம மென்னு நவைபெருக்குங் குண்டர்களைச்
சாம்பிரம மென்றே தலைசாய்த்து—வேம்பொத்த
புத்த மதம்புகுந்த பொய்யர்கள் வீறடக்கி
யத்தன ராடு மருண்மதுரைச்—சுத்ததமிழ்ச்
சங்கப் புலவனாய்ச் சம்பந்த ராஜியோர்
சங்கரனா நின்னருளாற் சாற்றிட்ட—துங்கமிக்கு
நல்லருட்பா மேன்மைகளை நம்பனடி யார்களிக்கத்
தொல்லலகிற் சொல்லித் துகளறுத்துச்—சொல்லரிய
சத்தியர்கண் முன்பு சதாவதா னஞ்செய்து
பத்தியா யெங்குற்றாய் பாவலனே! —இத்தலத்தில்
நங்கன்பாற் குற்றமுண்டோ நற்கதிரை வேற்பெரியோய்
இங்கெமக்குச் சொல்லு மினி.

(உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பன்னிரு தோளன் பதமல ரென்றும் பதித்தநெஞ்ச
என்னிரு கண்ணு ளிலங்கிடு மேர்மணி யேதயிலாப்
பொன்னிரு நாட்டிற் கெழுந்தனை யிங்குன் புகழ்விரிக்கும்
பன்னிரு மாமுறைச் சேர்சபை யென்செயும் பாரிடத்தே.

(ங)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

பன்னிரண்டு கரத்தனருட் பக்தனு சபையடியார் பரவி வாழ்த்தும்
பன்னிரண்டு முறையருட்பா பக்தனு சபையிரண்டும் பார்வை மிக்க
வுன்னிரண்டு கண்களென்றே யுரைத்துலகை யுவப்பித்த வுண்மைச் சைவ
வுன்னிரண்டு கண்களிலனொளிரவுட லெங்கொளித்தா யுரைத்தி மன்னே.
பராபவத்துப் பங்குணியிற் பதின்மூன்றாந் தினனேரும் பகற்றும் பக்கம்
பராபரனாற் பரிநடத்துந் சேவகனா யாண்டவள்ளல் பரம னுன
புராதனச்சீர் மகநாளிற் புங்கவற்குச் சித்தாந்தம் புகலச் சென்றாய்
தராதலத்தி லென்குருவே யுனையிழந்தே னென்றிரங்கித் தளரேனம்மா.

(ஊ)

சைவநிலை யனடேவ தரணிதனிற் றருக்கமுடன் சாற்றி னாயநீ
 தெய்வநிலை ாது தீவினையா லுனையிகழ்ந்தார் சிலலோ ரந்தோ
 மெய்மையுட தாந்த 0 பலவாறு வடைந்ததொரு வேலை நேரென்
 றுய்வதற்கு ரைவேனையுரைத்த மொழிக்கிணங்க வுரைப்பாருண்டோ.
 திரைகடற் புவியதனிற் பௌத்தமுத லாஞ்சமயந் தெரிக்கு முண்மை
 யுரைத்ததே லுண்மையருட் பாவிதென வுலகமெலாமொளிரச் செய்தோ
 கரைகண்ட லவசிகா மணியேநீ யரியவெலாங் கனிவா யாற்றி [ய்
 நிரைதவிடு யாந்திருக்கச் சம்மதியா தகன்றினையோ நீர்மை யிக்கோய். ()
 எக்காலும் ாதுநன்மை யியற்றுமொரு வருட்டொழிலே யினிமையென்று
 இக்கால ரியிங்கே வியற்றுவதற் கரியதொன்று மிலையே யென்று
 முக்கால ணர்ந்தவிண்ணோர் நகரடைந்து சைவநலம் மொழியச் சென்
 எக்காலும் தளராம லித்தொழிலே புரிவதுன்ற னியல்போ வையா. [ராய்

கயப்பாக்கம் - வித்துவான்

ஸ்ரீமந் - சதாசிவ செட்டியா ரவர்கள் B.A.

இ ய த் தி ய து.

திருமறு மாற்பத தொருதனித் தேவுந்
 தேன்முகக் கமல நான்முகத் தண்ணலும்
 பானுநாட் டத்து வாநாட் டமரும்
 முற்றத் துறந்த நற்றவ முனிவரும்
 மந்திரை மறைவள ரந்தத தொகுதியு
 மெண்ணில் காலம் நண்ணினர் தேடியு
 மின்ன தன்மைய நென்ன வுணர்கலா
 பசுபதிப் பெயரிய பண்ணவன் றானே
 பசுபதி யாம்பரி சுணர்வீ ரெனவுங்
 கரணங் கடந்த கறைமிடற் றண்ணல்
 சுரணஞ் சேர்ந்தவன் றானே யாகித்
 தந்தொழி விழந்த தனிப்பெருங் கடவு
 ளறந்தொழி லியற்று மருளாள ராகிக்
 காழியில் வந்த கவுணிய ரிறைமுதற்
 சைவா சாரிய தலமை யாளரே
 மெய்யா சிரியர் மேவுவீ ரெனவும்
 அன்னவ ரருளும் அருட் பாசுரமே
 பன்னருட் பாவெனப் பகர்வீ ரெனவும்
 கற்றவர் புலவரு மற்றவ ரெனையருந்
 தெற்றன வுணர்தரத் தெருட்டிய மெய்யன்
 பாத்திரஞ் சிவமெனப் பகர்தரு தெய்வ

சாத்திரப் பிரசாரஞ் செய்தருட் சதுரன்
 'தொல்காப் பியழுதற் பஸ்காப்ரிய முண'
 நல்லிசை வல்ல நாவல னுதேளுன்
 மைதிகழ் கண்டன் மாணடி பரவுன்
 னைவப் பரிசுணர் சபைபல நிறுவிகேளுன்
 அகராதி புதுக்கி யச்சிடு விதித்தான
 பகராதி பகவன் பரிசிட மாலய
 விளக்க மேழுதல் மெய்ந்தூ லியற் றிகேளுன்
 சொற்சொரு ள்ணிமுதற் கூலவெநிற் துணை
 பற்பல நூற்குப் பகருமை கண்டிடான்
 குறைகடல் சுழங்கு கோணமா மலையுந்
 தரைபுகழ் கேசீச் சாத்தல மரணடுங்
 கண்ணிரண் டாகக் கவினிழ ராட்டு
 விளங்கி யாழ்ப்பாண மெலைப் புலேசலி
 உன்னகாத்து நாகப்பப் பிள்ளை
 பன்னருந் தவத்துப் பண்பெனத் தேரந் திரியான
 மாயா வாத னும்ச டேகாளர்
 அதவித ித்தாந்த மதே'த நாரணன்
 செத்துஞ் சாவாச டுறப்புலப் படிணணியன்
 கதிரை வேற்றிள்ளை சரித்திரச் சந்தையெ
 ற திருற வெறுதிவித் தச்சியி மெற்றினா
 செனைன சிந்தா திரிபேபட் டையுற உன்
 வேது கமோக்த சைவத்த தார்ப்
 கோதிலாச் சைபேயா குணத் துடன் மரித்த

வாழி விநீத்தம்.

காரணன் கௌரி வாழி கர்சுநுர் சுழலசன் வாழி
 தாரணி யருட்பா மேன்மை சாற்றிய கதுரை வேலா
 ள்ணி குரவன் வாழி யெழிற்சிவ சுவாசன் யாவூர
 ளாரண பாக மேரக்த வருஞ்சலப் வாழி மன்கேரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிறை.	திருந்தர்.
௩	௮௬	1860	1871
௪	௮௭	செந்தேமா	செந்தேமா
௭	௯௪	1860 வுப் பவம்பா	1871 வுப் பவம்பா
23	௮௯	வின்று	வின்று
24	௯௦	வருவாய்	வருவாய்.

